

**KVEEKARIUTISKIRJE/ KVÄKARNYHETSREV/
QUAKER NEWSLETTER
1/2013**

<i>Muutama sana Utiskirjeestä/ About the Newsletter.....</i>	<i>2</i>
<i>Uutta tukimaksuista.....</i>	<i>3</i>
<i>New contribution policy.....</i>	<i>4</i>
<i>Siemen.....</i>	<i>5</i>
<i>The Seed.....</i>	<i>7</i>
<i>Työkokousterveiset pohjoismaisten Vuosikokousten yhteisestä vuosikokouksesta 2013</i>	<i>10</i>
<i>Årsmöteshälsning från den Nordiska Årsmötenas gemensamma årsmöte 2013.....</i>	<i>12</i>
<i>Epistle from the joint Nordic Yearly Meetings' gathering, 2013.....</i>	<i>13</i>
<i>The epistle from the children and youth group at the Nordic Yearly Meetings' gathering/ Årsmöteshälsning från barn och ungdomar vid Nordiska Årsmötenas möte.....</i>	<i>15</i>
<i>Terveiset Britannian vuosikokouksesta.....</i>	<i>16</i>
<i>Thoughts arising from Britain yearly meeting's advices and queries, part 1: Discerning the right time to relinquish responsibilities without undue guilt.....</i>	<i>17</i>
<i>Ajatuksia Britannian vuosikokouksen neuvoja ja kysymyksiä, osa 1: miten harkita oikeaa aikaa irtaantua vastuista ilman tarpeetonta syyllisyydentunnetta.....</i>	<i>19</i>
<i>Being peace, making peace.....</i>	<i>21</i>
<i>Att vara fred, att göra fred.....</i>	<i>22</i>
<i>Olla rauhaa, tehdä rauhaa.....</i>	<i>23</i>
<i>Queries.....</i>	<i>25</i>
<i>Kysymyksiä.....</i>	<i>26</i>
<i>Faces of ordinary living.....</i>	<i>26</i>
<i>Tavallisen elämän monet kasvot</i>	<i>27</i>
<i>Experiment with Light – kveekareiden valomeditaatio.....</i>	<i>29</i>
<i>Experiment with Light – light meditation in Quaker style.....</i>	<i>33</i>
<i>Introducing ourselves, part 1.....</i>	<i>37</i>
<i>Pöytäkirja 6.4.13.....</i>	<i>38</i>
<i>Ystävien uskonnollinen seura kveekarit ry, toimintakertomus 2012.....</i>	<i>40</i>
<i>Hartauskokousten kuulumisia tammi-kesäkuulta 2013.....</i>	<i>44</i>
<i>Hartauskokoukset Suomessa sekä tulevia tapahtumia/ Meetings for Worship in Finland & upcoming events.....</i>	<i>45</i>

MUUTAMA SANA UUTISKIRJEESTÄ

- Kveekariuutiset ilmestyy vähintään kaksi kertaa vuodessa: touko-kesäkuussa ja marras-joulukuussa. Materiaali seuraavaan uutiskirjeeseen on toimitettava 30.4. ja 31.10. mennessä sähköpostitse osoitteeseen kveekari.uutiset [ät] gmail.com
- Uutiskirjeen kokoaa Aino Vesanen ja avustajana toimii Jane Rose, mutta sisällön toimittavat Suomen kveekarit (jäsenet ja ei-jäsenet) yhdessä.
- Uutiskirjeen tekstit edustavat kirjoittajiensa henkilökohtaisia näkemyksiä - eivät välttämättä Suomen kveekareiden yhteistä kantaa.

TÄLLÄ HETKELLÄ ETENKIN SEURAAVANLAISTA APUA KAIVATAAN:

- Käännösapua englannista suomeen ja toisinpäin (toimitus antaa tarvittaessa kääntämiseen vinkkejä sekä oikolukee tekstit). Myös lisää ruotsinkielen käännösapua otetaan mielellään vastaan!
- Jos sinulla on Uutiskirjeeseen sopivaa kuvitusta, joka on omaa tuotantoasi tai muuten tekijänsä luvalla käytettävissä, tulisi se tarpeeseen!
- Tervetulleita ovat myös esim. kirja- tai taide-elämysarvostelut sinua inspiroineista teoksista, runot, sitaatit, matkakertomukset mm. kveekaritapahtumista, henkilöhaastattelut, mietelmät tietyn asian ympäriltä. Kaikki materiaali on kovin tervetullutta, sillä ilman sitä meillä ei ole uutiskirjettä julkaistavaksi!

ABOUT THE NEWSLETTER

- Quaker Newsletter comes out as minimum twice a year: in May-June and in November-December. The material for the next Newsletter should be sent to the editors (kveekari.uutiset [at] gmail.com) by 30th April and 31st October
- Aino Vesanen is responsible for the collecting and editing of the Newsletter, with the assistance of Jane Rose, but the material for it is created by Friends and friends of Friends in Finland communally.
- The contents of the writings in the Newsletter represent the personal views of their authors, and not necessarily any common stance of the Quakers in Finland.

THE KIND OF HELP NEEDED THE MOST AT THE MOMENT:

- Translation help En-Fin/ Fin-En (advice for the work is available from the editors and they will proofread the translated texts) . Additional translation help between Swedish and Fin/Eng would also be warmly welcomed!
- If you happen to have pictures suitable for the Newsletter use, either of your own production or otherwise available for use with the permission of their creator, we would receive them with great thankfulness!

THE THEME OF THE NEXT ISSUE?

- Ideas for other material: reviews of books or other pieces of art that inspired you, poems, quotes, travel accounts i.e. From Quaker events, interviews, photos, drawings, reflections on a subject..

All types of material is very welcome, for without it we won't have a Newsletter!

UUTTA TUKIMAKSUISTA

Rantalahden syyskokouksessa viime vuonna päätimme kokeilla uutta tapaa tukimaksujen keräämisessä. Otimme siis nyt käyttöön suosituksen, joka perustuu toimintasuunnitelman mukaisille kuluille jaettuna realistisesti arvioidulle maksavien jäsenten määrälle.

Vuoden alussa vuosikokouksessamme oli varsinaisia jäseniä 23 ja aktiivisia osallistujia arviolta noin 40. Kaikki eivät kuitenkaan ole aina halunneet tai muistaneet tukea Ystävien uskonnollista seuraa rahallisesti.

Vuoden 2013 maksusuositukseksi määriteltiin kevätkokouksessa 70 euroa. **Jos siis haluat olla tukemassa kveekariyhteisön toimintaa Suomessa, mieti voisitko maksaa sen hyväksi tänä vuonna 70 €, tai sitä enemmän tai vähemmän, varojesi mukaan harkiten! Jos könttäsummana tuo tuntuu liian suurelta, myös esim. pienet mutta säännölliset kuukausilahjoitukset ovat erittäin tervetulleita!**

Jos 18 henkilöä maksaa 70 €, pysyy yhdistyksen talous tasapainossa. Jos rahaa

kertyisikin yllättäin enemmän, saamme kehitettyä ja lisättyä toimintaamme siihen suuntaan, mihin yhdessä koemme tarpeelliseksi ja hyväksi!

Tukimaksut maksetaan tilille Danske Bank FI57 8020 0710 2249 98.

Viitenumero on 10100

NEW CONTRIBUTION POLICY

At FYM autumn meeting in Rantalahti last autumn we decided to try out a new way of collecting support contributions. Now we will define every year a recommendation based on the action plan needs divided by a realistic number of paying members and supporters.

At the beginning of 2013 FYM had 23 actual members and the estimated number of active participants was about 40. All have not, however, wanted or remembered to support FYM financially.

The spring Meeting for Worship for Business defined the recommended contribution to be 70 € in 2013. **So if you wish to support Quaker community activities in Finland, please consider contributing to it this year 70 €, or more or less - according to your financial capacity! If it feels too big as a single sum, also smaller but regular (for example monthly) donations are very welcome!**

If 18 people will pay 70 €, the FYM finances will stay in balance. If by a happy surprise the collected amount grows bigger than aspired, we will be able to develop and increase our activities towards what we together find good and necessary!

The support contributions account number is Danske Bank FI57 8020 0710 2249 98

and the reference number 10100.

Kuva: Aino Vesanen

SIEMEN

"Taivasten valtakunta on sinapinsiemenen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa. Se on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se on kasvanut, on se suurin vihanneskasveista ja tulee puuksi, niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen oksille." Matt. 13: 31 – 32

Meillä on vanha ja villiintynyt puutarha. Siellä on syreenejä ja omenapuita, tuomi ja kaksi sinnikästä vaahteran tainta, jotka ovat alkaneet kasvaa omin päin naapurin puolelta lentäneiden siementen työnnettyä juurta maan uumenta kohti ja vartta valoon päin. Juhannusruusut kasvavat ihmistä korkeampina pensaina, akileijat ja iirikset nousevat vuosi vuoden jälkeen penkistä, särkyneet sydämet ja verenpisarat taivuttavat varsiaan ja lupiinit työntyvät röyhkeästi yli oman penkkinsä reunojen. Päivänsini kiipeää liiterin seinää pitkin ja raparperi nousee uljaana saunan oven vieressä. Kaadoimme lumen runteleman kirsikkapuun, mutta nyt se kasvattaa kovalla tohinalla uusia varsia kantonsa reunuksesta. Ja kaiken kruunaavat nokkoset, jotka eivät suostu lopettamaan kasvua, vaikka niiden juuria nyhtäisi kuinka syvältä kerran toisensa jälkeen.

Olen istuttanut ruusutarhan pihanurkkaan, joka on aikaisemmin toiminut

jonkinlaisena epävirallisena romualueena. Ensin sieltä raahattiin kasa vanhoja ruutuikkunoita pihan toiseen päähän. Lahonneet laudat kuormattiin peräkärriin ja ajettiin kaatopaikalle muun roskan kanssa. Tasoitimme ystäväni kanssa vähän yli kymmenen neliömetrin alueen ja peitimme sen harmailla betonilaatoilla. Halusin ruusutarhan pation ympärille ja alkoi taimien kaivaminen eri puolilla pihaa olevien ruusupensaiden juurilta. Naapuri kuuli työn äänet ja puheen kailotuksen ja kohta hänkin oli paikalla kuokkineen ja toi eri ruusulajikkeita omalta pihaltaan. Pation reuna kaipasi kivikkokasveja ja pian niitäkin ilmestyi pesuvadeissa naapurien pihoilta. Yhdestä pihasta sain villiviinin taimen ja se istutettiin seinän viereen. Sinivuokkoja laitettiin penkkiin vanhojen perennojen sekaan. Ruusutarhan lähellä aidan vieressä kasvaa toinen siemenestä alkunsa saanut vaahtera.

Olen esitellyt ruusutarhaa ja patiota kaikille pihaan eksyneille tai tarkoituksella meille tulleille. Jos kokonaisuutta katsoo pimein silmin, edessä on hieman aaltoileva betonipatio, jonka keskellä on yksinkertainen pöytä ja neljä tuolia sekä aurinkovarjo. Pation yhdellä reunalla on luonnonkivin reunustettu kukkapenkki, jossa kasvaa loistosalviaa, Kaukasianmaksaruohoa ja sammalleimua. Muuten patiota ympäröivät polvenkoruiset ruusuntaimet, joista muutamat näyttävät nuupahtaneen ja niiden elinvoimaisuus vaikuttaa vähintäänkin kyseenalaiselta. Vaahterantaimi näyttää laihalta ja enemmän pystyyn eksyneeltä risulta kuin puuntaimelta.

Ruusutarhaa voi katsoa myös toisella tavalla. Jos osaa kuvitella kasvun ihmeen viiden vuoden päähän, on näkymä aivan toinen. Ruusupensaat ovat juurtuneet ja kukkivat läpi kesän. Uusia taimia on työntynyt maasta ja ruusut muodostavat tiheän pensaikon pation ympärille. Kivikkokasvit ovat levinneet ja vaahtera on kasvanut jo aita korkeammaksi ja saanut paksuutta runkoonsa. Pation reunalle on ilmestynyt myös yrttiruukkuja ja pöydän ääressä seurustellaan tai istutaan kaikessa rauhassa nauttien puutarhan tuoksuista ja rauhasta. Siemenet ovat itäneet ja kasvu on tapahtunut itsestään. Kiviasetelmat pation reunoilla ovat rakentuneet vähitellen ja monivuotiset kasvit kotiutuneet ja asettuneet paikoilleen.

Taivasten valtakunnan tulemista kuvataan raamatussa monin tavoin. Mukaan mahtuu torventoitotusta, rumpujen pärinää ja spektaakkelimaisia valoilmiöitä. Minulle läheisimpiä ovat vertaukset siemenestä alkunsa saaneista kasveista. Siemenen on aina oltava oma aikansa mullan alla, pimeässä, hiljaa omassa rauhassaan valmistautumassa idun puhkeamiseen ja kasvun alkuun. Puu, jonka oksille linnut tekevät pesänsä, ei kasva yhdessä kesässä kyllin suureksi ja vahvaksi kantamaan oksillaan painoa. Kasvu on vuosien prosessi ja välillä se saattaa vaikuttaa tyrehtyvän ja loppuvan kokonaan. Talvella kaikki on lumen peitossa ja tuntuu ihmeeltä, että mikään selviää jään ja roudan keskeltä uuteen kasvuun ja kukintaan.

Usein käy niin, että taimi joka on istutettu, ei jaksaa juurtua ja kasvaa kunnolla, mutta joku pieni juurenmurunen löytää elinvoiman ja varsinaisen istukkaan vierestä työntyy pieni taimi. Yksi suurimmista istuttamistani ruusuntaimista on lakastunut. Olen kuitenkin varma, että ensi keväänä sen juurelta nousee pieni vihreä oksa, josta vähitellen kasvaa kunnollinen ruusupensas. Kuivuneena töröttävää vartta ei siis kannata nyhtää vielä irti ja hylätä. Ajattelen niitä lukuisia hengen siemeniä, joita minuunkin on viskely elämän varrella ja miten

kasvu on lähtenyt käyntiin yllättävästi hiukan eri paikasta kuin mihin siemen on alun perin kylvetty.

Muistan lapsuudestani kohtauksen pyhäkoulun päätyttyä eräänä sunnuntaina. Olin miettinyt pitkään opettajan puheita ja omaa kasvavaa epäuskoani. Naulakoiden luona vedin erään vanhemman tytön sivuun ja kysyin, uskooko hän, mitä opettaja kertoo Jeesuksesta. Tyttö vaikutti yllättyneeltä ja vastasi tietysti uskovansa. Minä olin hetken hiljaa ja sanoin, etten uskonut sanaakaan. Sitten lähdin kotiin valkoinen lammastarra taskussani ja liimasin sen vihreälle niitylle kuvapohjaan, jossa partainen ja pitkähiuksinen Jeesus levitteli käsiään lammasmaun ylle.

Vuosien varrella kuulemani ja lukemani kuvaukset Jeesuksen elämästä, toiminnasta ja opetuksesta ovat kuin kourallinen siemeniä, joista on kasvanut ituja, mahdollisesti toisenlaisia kuin ehkä jotkut kylväjistä olivat ajatelleet. Jeesuksen elämä ja opetustyö ovat äärimmäisen kiehtovia, mutta järjestäytyneiden kristillisten kirkkojen oppi ylösnousemuksesta ja syntien sovituksista ristinkuoleman kautta tuntuvat yhä vieraammilta ja luotaantyöntävimmiltä. Kuoleman jälkeiseen elämään keskittynyt uskonto tuntuu hyvin kaukaiselta suhteessa Jeesuksen ajatukseen elävien, ei kuolleiden Jumalasta. *"Ei hän ole kuolleitten Jumala, vaan elävien"* (Matt.22: 32; Mark. 12:27; Luuk.20:38)

Siemen on kasvun alku, elämän merkki. Jos siemen on taivasten valtakunnan vertauskuva, kertoo se jatkuvasta prosessista ja muutoksesta. Siten ei taivasten valtakuntaan ole muuttumaton ja sellaisenaan pysyvä, vaan kuin siemen luonnon kiertokulussa. Elävien Jumala vaikuttaa elämässä, antaa siemenelle kasvun ja kasvi pudottaa aikanaan uusia siemeniä, joita tuuli puhaltaa, minne tahtoo.

"Tuuli puhaltaa, missä tahtoo ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on hengestä syntynyt." Joh. 3:8

Jaana Erkkilä

THE SEED

"The kingdom of heaven is like a mustard seed, which a man took and planted in his field. ³² Though it is the smallest of all seeds, yet when it grows, it is the largest of garden plants and becomes a tree, so that the birds come and perch in its branches." Matthew 13: 31 - 32

We have an old and wild garden. There are lilacs and old apple trees, a bird cherry behind the kitchen window and couple of maple trees started to grow from seeds that have flown with the wind from neighbor's side. Midsummer roses are growing high. Columbines, iris and a multitude of different plants are faithfully coming up every spring. And the nettles, they never let me down, but find their way towards light year after year however I try to weed them.

I have planted a rose garden in a corner that used to be some kind of place for half thrown away things. All those were not quite ready to be identified as rubbish, but which did not have a place of their own anymore. First the corner was emptied of everything. The useful things like old window frames were removed and a pile of old rotten wood was taken away completely. Suddenly there was much more space in the garden, space for growth. I wanted to have a patio for a table and chairs to sit on and rosebushes all around the patio. A friend helped me and we took small rose plants from under bigger bushes and re-planted them around the newly made patio. Soon a neighbor heard sounds of work and laughter from our garden and she came to see what was going on. When she saw our project of planting a rose garden she promised to get some plants from her garden and by the evening there were several neighbors going back and forth with their plants. The rose garden became a community project. No-one had promised me a rose garden, but when I started to plant one, there were many helpers and seeds of growing friendships were planted at the same time.

I have proudly presented the rose garden and patio to everyone who has happened to look into our garden. If your eyes are full of darkness, you see a slightly uneven patio with a simple wooden table, four chairs and around it all some smallish roses and other plants that show very little potentiality for growth. A thin stalk of maple looks more like a lost branch than a tree to grow. But you can look at it in another way too. If you can imagine a miracle of growth in five years from now, it is a completely different scene. The roses have pushed their roots deep in the ground and they are blossoming through all summer months. Herbs are growing and people are sitting around the table and having good conversations. The seeds have grown into plants and miracles have taken place. All the plants have settled and found their own place.

The Kingdom of God and its coming has been described in many ways in the Bible. There are horn blowing, drumming and spectacular lightning. I find the parables of plants growing from seeds speak most powerfully to my condition. A seed must rest always a long time underground in darkness, inside the earth, waiting for a miracle of growth to happen. A tree that can have birds perching in its branches does not grow during one summer. A process of growing takes years and sometimes it seems to stop altogether. In winter everything is covered with snow and you wonder how anything can stay alive until the warmth of summer turns up again and there is a new growth and blossoming. It happens rather often that a plant that has been planted does not grow exactly where it was put in the soil, but just a little bit to one side, a small part of its root has survived and is eagerly reaching above the ground. One of the biggest roses that I planted has dried out and looks very much as though it is dead. But I am positive that before long, perhaps already next summer, there will appear a small green seedling that will turn into a beautiful rose.

One of the early Friends, James Nayler has written in his Works, epistle 11: *"The Kingdom is a tree that grows high, hard and strong, yet is full of fruit and power and knows the poor, the innocent, the sufferer and persons of sorrows. And the end of this growth is the pure rest, soft, tender and true fold for lambs, where the lions must lie down in the end if they come to rest. In the Kingdom there is no strife in the mind, no secret smiting which defile the rest and lead*

to division and separation. The little child leads into the rest, and that which is lowly gives the entrance."

I remember an incident from my childhood once after Sunday school had ended. We were putting our coats on by the racks for hanging cloths and I pulled an older girl aside and asked her: "Do you actually believe what the teacher is telling about Jesus?" She gave me a surprised look and said that of course she did. I was quiet for a while and said then that I did not believe a word. Then I went home carrying in my pocket a sticker with a white lamb and I glued it on a green field that was hanging on my wall, Jesus was spreading his arms over the field and a flock of lambs and I saw Jesus in the picture smiling sheepishly behind his beard.

All the stories I have heard or read about Jesus, his life and his teaching are like seeds that have been sown in the soil of my soul during all these years. Seeds have turn into seedlings and plants that might look very different from what some of the planters had meant. I find the life and teaching of Jesus extremely exciting and appealing, but the idea of atonement and salvation through crucifixion that many organized churches are promoting feels utterly repulsive and foreign to me. Any religion that focuses on life after death seems to be far away from the God of the living ones that Jesus was talking about (Matt.22: 32; Mark. 12:27; Luke.20:38).

A seed is a beginning of growth, a symbol for life. If we think about a seed as a symbol for the Kingdom of God it tells about a continuous process and transformation. And so the Kingdom is not permanent and eternally the same, but it is like a seed in the cycle of the natural world. God of the living ones works in the life of the living ones, gives a growth to a seed that turns into a plant that drops new seeds in its turn and the wind blows the seeds where it wants to.

"The wind blows wherever it pleases. You hear its sound, but you cannot tell where it comes from or where it is going. So it is with everyone born of the Spirit." John 3:8

Jaana Erkkilä

Kuva: Aino Vesanen

TYÖKOKOUSTERVEISET POHJOISMAISTEN VUOSIKOKOUSTEN YHTEISESTÄ VUOSIKOKOUKSESTA 2013

Ystäville kaikkialla

Neljä Pohjoismaista Vuosikokousta: Tanska, Norja, Ruotsi ja Suomi kokoontuivat yhteiseen vuosikokoukseen 27. - 30. 6. 2013 Backagårdenissa Höörissä, kauniissa Skånen maakunnassa Ruotsissa. Meitä oli 121 Ystävää ja Ystävien ystävää, joista 23 lasta ja nuorta sekä 17 ulkomaista vierasta ja vuosikokousedustajaa.

Olemme nauttineet yhdessä antoisasta yhdessäolosta, hienoista keskusteluista, uusista ja uudelleen löydetyistä ystävyyksistä kuin myös syvästä hiljaisuudesta ja rauhasta. Epilogien aikana olemme kuunnelleet walesilaisia kitaralle tehtyjä lauluja, nopeasti harjoiteltua kuorolaulua, johon on kuulunut muun muassa kuoronjohtajan kaksi omaa sävellystä. Neljästä Pohjoismaasta koottu Vanhimpien ryhmä johdatti meidät huomaavaisen lempeästi läpi vuosikokouksen.

Vuosikokouksen teema oli *Miten hoidamme hartauselämäämme ja suhteitamme toisiimme?* Kahdelta Ystävältä oli pyydetty teemaan liittyvät puheenvuorot, joissa he jakoivat ajatuksiaan meille muille. Avauksena toimineen hartauden jälkeen Stephen Collet Norjasta aloitti alustuksensa kysymällä *Mikä on kutsumuksemme, joka saa meidät Ystävinä osallistumaan*

toimintaan jäsenten ja hartauselämän hyvinvoinnin puolesta? Henki löytää meidät istuessamme hartaudessa ja rukouksessa ja johdattaa meidät yhteyteen toistemme kanssa. Tapahtumalla on profeetallinen sanoma; hengen lakkaamaton uudelleen syntyminen. Se saa meidät kääntymään maailman puoleen ja parantamaan sen. Meidän tulee elää tasapainossa luomakunnan kanssa.

Stephen jatkoi kiinnittämällä huomiomme siihen, että me tarvitsemme toisiamme toinen toisemme huolehtimisessa ja hoitamisessa. Emme ole mikään hiljainen opintopiiri, joka pitää yhdessä meditoimisesta! Olemme kaikki osa ikuisuutta ja välitöntä läsnäoloa. Jumala on ikuinen ja samanaikaisesti hetkessä läsnä oleva. MINÄ OLEN, oli viesti Moosekselle erämaassa. Tai George Foxin sanoin: "Ei ole muuta aikaa kuin tämä nykyinen." Kveekarit uskovat sekä yksilön että yhteiskunnan mahdollisuuksiin muuttua paremmaksi. Mutta se vaatii opettelua ja kuria. Hengen johdatuksen seuraaminen ei tee elämää yksinkertaisemmaksi, mutta se valmistaa meitä suurempiin tehtäviin. Elämästä tulee kiinnostavampaa, elävämpää. Tässä prosessissa meidän tulee olla valmiita muokattavaksi. Jumala "takoo meitä vasaran ja alasimen välissä". Se saattaa olla tuskallista.

Sue Glover Frykman kertoi omista kokemuksistaan ja sisäisestä matkastaan esitelmässään, jonka otsikkona oli Miten pääsemme lähemmäksi toisiamme ja Jumalaa? Hänen kertomukseensa sisältyi useita taukoja, joiden aikana ystäville tarjoutui mahdollisuus sisäiseen reflektioon ja ajatusten hiljaiseen pohdiskeluun. Suen matka lähti liikkeelle huomiosta, että hän oli ajautunut kauas Jumalasta ja tunsin sen vuoksi olevansa epätasapainossa. Hän etsi ratkaisua hiljaisessa hartaudessa ja retiriiteissä. Siellä hän koki, että Jumalan läheisyys olisi mahdollista jakaa toisten kanssa: pitämällä toisia Valossa, tullen itse Valossa pidetyksi, eikä vähiten sen huomion kautta, miten tärkeää on pitää myös itseään Valossa. Miten voimme jakaa uskon toistemme kanssa? Hänen vastaukseen tuli: olemalla valmiita kertomaan toisille uskomme ja kveekariuden kautta eletystä elämästä. Usko Jumalaan vaikuttaa jokapäiväiseen elämäämme. "Älä laita lamppuasi vakan alle."

Eriytyinen ilon lähde vuosikokouksen aikana oli lasten ja nuorten mukanaolo. He syventyivät kveekariuskoon luovan toiminnan, leikin ja vakavan pohdinnan kautta. He osallistuivat aktiivisesti kokoukseen eri tavoin, mm. antamalla kaikille "salaisen" Ystävän, valokuvaamalla ja haastattelemalla vanhempia Ystäviä. Nuoret kertoivat tuleville "konfirmoitaville" mitä konfirmaatio kveekarien tapaan merkitsee.

Yhdessäolomme osoittaa vahvuudeksemme erilaisuuden ja sen kautta kutsun yhteiseen kasvuun.

Ystävät kokoontuivat yhteiseen Pohjoismaiseen vuosikokoukseen 30. kesäkuuta 2013.

ÅRSMÖTESHÄLSNING FRÅN DEN NORDISKA ÅRSMÖTENAS GEMENSAMMA ÅRSMÖTE 2013

Till Vänner överallt

De fyra Nordiska Årsmötena i Danmark, Norge, Sverige och Finland samlades till gemensamt årsmöte 27 – 30 juni 2013 på Backagården, Höör, i det vackra Skåne i Sverige. Vi var 121 Vänner och Vänners vänner, varav 23 barn och ungdomar samt 17 utländska gäster och representanter.

Tillsammans har vi njutit av givande gemenskap, fina samtal, ny och förnyad vänskap samt djup stillhet och tystnad. Under våra epiloger har vi lyssnat till walesisk sång till gitarr, körsång av en snabblärd kväkarkör med bl.a. körledarens två egna kompositioner. En grupp Äldste från de fyra nordiska länderna ledde oss med varsam hand genom årsmötet.

Årsmötets tema var *Hur vårdar vi andaktslivet och våra relationer till varandra?* Kring temat hade två Vänner inbjudits att dela med sig av sina tankar.

Efter en inledande andakt började *Stephen Collett*, Norge, med att ställa frågan: *Vad är vår kallelse som Vänner som får oss att engagera oss i Medlemsvård och Andaktsvård?* Anden finner oss när vi sitter i andakt och bön och den leder oss till att höra samman med varandra. Den har ett profetiskt budskap; andens ständiga pånyttfödelse. Den får oss att vända oss mot världen för att hela den. Vi ska leva i harmoni med skapelsen.

Stephen fortsatte med att påpeka att vi behöver varandra i medlemsvården och omsorgen. Vi är inte en tyst studiegrupp som tycker om att meditera gemensamt! Vi är alla del av det eviga och det omedelbart närvarande. Gud är evig och immanent. JAG ÄR, var budskapet till Moses i öknen. Eller med Georg Fox ord: "Det finns ingen annan tid än den närvarande".

Kväkarna tror att vi som enskilda kan bli bättre, liksom samhället. Men det kräver lärande och disciplin. Att följa Andens ledning gör inte livet enklare, men det bereder oss för större uppgifter. Livet blir mer intressant, mer levande. I den processen måste vi vara villiga att formas. Gud "formar oss mellan hammaren och städet". Det kan vara smärtsamt.

I sitt föredrag med rubriken *Hur kommer vi närmare varandra och Gud?* berättar *Sue Glover Frykman* om sin personliga erfarenhet och den inre resa denna gett upphov till. Hennes berättelse interfolierades av flera pauser där Vännerna gavs tid för eftertanke och egen reflektion.

Sues resa startade i upptäckten att hon befann sig långt från Gud, och därmed i obalans. Svaret sökte hon i tystnadens andakt och i retreat. Där fann hon att närheten till Gud kunde delas med andra: genom att hålla dem i Ljuset, själv bli hållen i Ljuset och inte minst i insikten om att även hålla sig själv i Ljuset.

Hur kan vi dela vår tro med andra? Hennes svar blev: genom att vara villiga att berätta för andra om våra livserfarenheter av tro och kväkardomen. Gudstron påverkar vardagslivet. "Sätt inte ditt ljus under en skäppa".

En särskild källa till glädje under årsmötet var samvaron med barnen och de unga, som själva i skapande, lek och allvar fördjupade sig i kväkardomen. De

deltog också aktivt i mötet på olika sätt, bl.a. genom att ge alla en "hemlig" Vän, fotografera samt intervjua äldre Vänner.

Ungdomarna har berättat för blivande "konfirmander" om vad det innebär att "konfirmeras" på kväkarvis.

Vår samvaro visa på styrkan i våra olikheter och samtidigt i kallelsen att växa tillsammans.

Vänner samlade till gemensamt Nordiskt årsmöte den 30 juni 2013

EPISTLE FROM THE JOINT NORDIC YEARLY MEETINGS' GATHERING, 2013

To friends everywhere

The four Nordic Yearly Meetings of Denmark, Norway, Sweden and Finland gathered together from 27-30 June 2013 at Backagården, Höör, in the lovely Swedish county of Scania. We were 121 in number, including 23 children and youth and 17 guests and representatives from abroad.

We have enjoyed being together as a community, fruitful conversations, new and renewed friendships and deep stillness and silence. During our Epilogues we have listened to Welsh songs with guitar accompaniment, and an ad hoc Quaker choir singing two of the choirmaster's own compositions. A group of Elders from the four Nordic countries gently guided and upheld us throughout the gathering.

The theme of the gathering was *How do we nurture our Meetings for Worship and our relationships with each other?* Two Friends had been invited to share their reflections on the theme with us.

After an initial period of worship, *Stephen Collett* from Norway began by asking us the following question: *As Friends, how are we called to engage in Eldering and Pastoral care?* The Spirit finds us when we sit in Meeting and in prayer, and leads us to connect with each other. It has a prophetic message; the continual re-birthing of the Spirit. It leads us towards the world that we may mend it. We are called to live in sympathy with the creation.

Stephen continued by indicating that we need each other in pastoral care and support. We are not members of a silent study group that like to meditate together! We are all part of the eternal and the immediate presence. God is eternal and immanent. I AM, was the message to Moses in the desert. Or, in the words of George Fox: "You have no time, but this present time".

As Quakers we believe that we – like society – can improve. But this requires practice and discipline. Following the leadings of the Spirit does not make life easier, but prepares us for greater service. Life becomes more interesting, more vital. In this process we have to be willing to be fashioned. God “crafts us between the hammer and the anvil”. This can be painful.

In her address, entitled *How do we nurture our relationships with each other and with God?* Sue Glover Frykman talked about her personal experiences and the inner journey that these had given rise to. Her story was punctuated by pauses, which gave Friends time for personal reflection.

Sue’s journey began with the discovery that she had strayed away from God and, as a result, was out of balance. She sought the answer in the stillness of worship and in retreat. There she found that closeness to God could be shared with others: by holding them in the Light, by being held in the Light and, not least, by holding herself in the Light.

How can we share our deepest beliefs with others? Her answer was: by being willing to tell them about our own experiences and our Quaker faith. God is at work in our everyday lives. “Do not hide your light under a bushel”.

A particular source of joy during the gathering was being with the children and the young people who, through creativeness, play and serious consideration, explored various aspects of Quakerism. They also played an active role in the gathering in different ways, for example by giving each of us a ‘secret’ Friend, photographing and interviewing older Friends.

The young people have prepared future ‘confirmation candidates’ for what it means to be ‘affirmed’ in the Quaker way.

Our togetherness has shown us that our differences are strengths, and that we are called to grow together.

Friends assembled at the joint Nordic Yearly Meetings’ Gathering, 30th June 2013

THE EPISTLE FROM THE CHILDREN AND YOUTH GROUP AT THE NORDIC YEARLY MEETINGS' GATHERING, HELD AT BACKAGÅRDEN, HÖÖR, SWEDEN, 27-30 JUNE 2013.

ÅRSMÖTESHÄLSNING FRÅN BARN OCH UNGDOMAR VID NORDISKA ÅRSMÖTENAS MÖTE PÅ BACKAGÅRDEN, HÖÖR, SVERIGE 27 - 30 JUNI 2013.

Svenska	Norsk	English
Vi har lekt rött grönt ljus	Vi har lekt rødt grønt lys	We have played red light green light.
Vi har jobbat med temat gemenskap	Vi har jobbet med temaet felleskap	We have worked with the theme Community.
Vi har ritat och målat och jobbat med lera	Vi har tegnet og malt og jobbet med plastelina.	We have drawn and painted and worked with clay.
Vi har haft föreställning och utställning	Vi har hatt forestilling og utstilling	We had a presentation and exhibit.
Vi har hemliga vänner	Vi har hatt hemmelige venner	We had secret friends.
Vi har varit i skogen och hört på ljud	Vi har vært i skogen og hørt lyder	We have been in the forest listening to different sounds.
Vi har intervjuat kväkare	Vi har intervjuet kvekere	We interviewed Quakers.
Vi har haft epilog	Vi har hatt epilog	We have had Epilogue.
Vi har varit på utflykter	Vi har vært på utflykter	We had outings.
Vi har hållit på med modellera	Vi har modellert med plastelina	We worked with plasticine.
Vi har lekt katt och råtta	Vi har lekt katt og mus	We played cat and mouse
Vi har smugit i skogen som indianer och lekt olika lekar	Vi har sneket rundt i skogen som indianere og lekt ulike leker	We snuck around like indians and played different games.
Sue och Irma (storpudel) var på besök och berättade deras historia	Sue og Irma har vært på besøk og fortalt deres historie	Sue and Irma (standard poodle) visited us and told their story.

Vi har fått nya vänner och träffat gamla vänner	Vi har fått nya venner og treffet gamle venner	We have made new friends and met old friends
---	--	--

Isak, Bendik, Johannes, Maria, Ingvil, Mathilde, Ellen, Michelle, Eivind-Andreas, Ella, Adrian, Wilfrid, Waldemar, Thomas, Karen, Linus, Livia, Ylva, Emilie, Erik and Nina in the children's group.

James, Hanna, Emilie and Monica in the youth group.

The children and youth have written the Epistle themselves in three languages!

Isak, Bendik, Johannes, Maria, Ingvil, Mathilde, Ellen, Michelle, Eivind-Andreas, Ella, Adrian, Willfrid, Waldemar, Thomas, Karen, Linus, Livia, Ylva, Emilie, Erik och Nina i barngruppen.

James, Hanna, Emilie och Monica i ungdomsgruppen.

Barnen och ungdomarna har själva skrivit på de tre språken!

TERVEISET BRITANNIAN VUOSIKOKOUKSESTA

Minua pyydettiin talvella vuosikokouksemme edustajaksi keväällä 2013 järjestettävään Britannian vuosikokoukseen Lontoossa. Tilanteeni oli tuossa vaiheessa vielä hyvin epävarma kevään osalta, eikä matka ulkomaille tuntunut mistään järkeenkäyvästä syystä hyvältä tai sopivalta. Silti heti kuullessani pyynnön, tunsin rauhallisen varmuuden ja ilmoitin osallistuvani ilomielin. Tunsin vahvasti, että kyllä asiat jotenkin järjestyvät, ja niinhän siinä kävikin.

Yksi vuosikokouksen aikana toistuvista teemoista oli 'discernment'. Sanalle on monia käännöksiä. Sanakirja antaa käännöksiksi arvostelukyky, tarkkanäköisyys - kuinka päädyimme siihen ratkaisuun, joka lopulta on oikea? Vaikken kovin deterministinen olekaan, tässä yhteydessä koen myös sanan *johdatus* kuvaavan mielestäni tätä hyvin. Vuosikokouksessa pohdimme, mitä on olla kveekari tänä päivänä yhdessä? Ymmärryksen löytäminen hiljaisuudesta on kveekareille tärkeää tapa ja toimintamuoto. Hiljaisuus auttaa meitä löytämään ymmärryksen ja yhteyden sekä toisiimme että meitä yhdistävään. Sanojen täyttämässä maailmassa tuntuu ehkä ensin kummalta, että hiljaisuudessa ei ole kyse erottavuudesta vaan yhdistämisestä. Oikean suunnan ja totuuden löytäminen vaatii kuitenkin kärsivällisyyttä ja ymmärrystä. Tämän me voimme löytää yhdessä hiljaisuuden kautta.

Neuvoja ja kysymyksiä -lehtisessä meitä kehoitetaan elämään seikkailunhaluisesti, ja tältä valinta lähteä tuntui lähtiessä sekä nyt jälkikäteen. Ei matkustaminen sikäli - olen melko kokenut sen suhteen ja matkustanut myös yksinkin aiemmin. Myös Lontoo kaupunkina oli minulle tuttu jo ennestään. Seikkailu olikin enemmän astuminen laajempaan kveekarimaailmaan. Olin haaveillut osallistumisesta joskus suurempaan kokoukseen - tätä ennen suurin

hartauskokoukseni taisi olla noin 12-henkinen, usein kokouksissa on vain muutama ihminen. Sainkin useasti todeta, kuinka jo pelkästään samassa huoneessa on useampi kveekari kuin koko kotimaassani. Parhaimmillaan perinteisen Swarthmore-luennon aikaan suuressa hartaustilassa oli kuulemma yli tuhat henkeä kuuntelemassa ja osallistumassa hartauteen. Kyseinen luento olikin yksi ohjelman kohokohdista. Suosittelen vahvasti lukemaan tai kuuntelemaan etenkin sen Britannian kveekareiden sivuilta, jos mahdollista!

Astuminen vuosikokoukseen ja Britannian kveekareiden yhteyteen tuntui alusta lähtien helpolta ja luontevalta. Opin viikonlopun aikana paljon lisää kveekareista ja heidän toiminnastaan. Tuolloin ajankohtaista oli Lontoossa tapahtunut traaginen murhatapaus, joka oli lisännyt tunteidenpurkauksia eri uskontoryhmien välille. Paikalliset kveekarit olivat mukana uskontokuntien välisessä vuoropuhelukomiteassa, joka pyrki hillitsemään vastakkainasetteluja.

Kaiken kaikkiaan viikonloppu Britannian vuosikokouksessa oli ikimuistoinen. En voi kuin täysin sydämin kiittää järjestäjiä ja joka ainoaa paikalla ollutta Ystävää, jotka avosydämin ottivat minut vastaan sekä Ystäviä kotoa, jotka päättivät minut lähettää edustajakseen. Minulta kysyttiin muutamaan kertaan, kenen kanssa tulinkin paikalle. Vastaukseni sai aikaan kenties hieman ihailevankin hämmästyksen, kun sanoin saapuneeni Suomesta asti yksin. Yksin en kuitenkaan koskaan tuntenut olevani, vaan kerroinkin, kuinka saavuinkin paikalle ystävien pariin.

Mikä sitten oli mielestäni parasta vuosikokouksessa? Eräs uusista ystäväistäni kysyi minulta tätä kun olin tekemässä lähtöä juna-asemalle. Ensimmäiseksi mieleen tuli oppiminen Ystäväistä ja kveekarien toimintatavoista - olihan mielenkiintoista nähdä kuinka suuri kokous toimi. Tämän yli mieleeni nousi kuitenkin kiistämättömänä vavahduttavin asia, ja se oli kaikki ne ihmiset, joihin tutustuin ja joiden Ystävällisyyden sain ottaa vastaan ja jakaa. Toki olen kokenut saman Suomessakin Ystävien parissa, mutta astuminen ventovieraana uuteen maahan ja ympäristöön satojen ihmisten sekaan, jotka ottivat minut rakkaudella, kiinnostuksella ja vieraanvaraisuudella vastaan oli sydäntä lämmittävää, ja se tunne kantaa minua edelleen valossa eteenpäin täällä kotona.

Ystävydessä,

Ari Kurlin

THOUGHTS ARISING FROM BRITAIN YEARLY MEETING'S ADVICES AND QUERIES: PART 1: DISCERNING THE RIGHT TIME TO RELINQUISH RESPONSIBILITIES WITHOUT UNDUE GUILT

(Finnish translation below the original English article. Käännös suomeksi alkuperäisen englanninkielisen artikkelin jälkeen.)

We often ask ourselves, in Finland Yearly Meeting (FYM), what can we do? Perhaps an equally important question is: what can we not do?

A report from 2012, by Mark Millington, about FYM highlights our current scarcity of Members. Do we expect too much of ourselves, given how few of us there are?

Or to put it another way: do we assert that we do more than we actually are able to do, through a wish that we could do as much as we would like to do. And if this is true ... should we admit this without guilt and present ourselves truthfully?

We are presenting FYM to the rest of the world's Quakers as a fully functioning tri-lingual community. At least as far as I am aware, in recent years, FYM information is rarely, if ever, issued in Swedish.

If not tri-lingual, can we, Friends, assert truthfully to being a bi-lingual YM? In recent years the flow of English language information from FYM has dwindled significantly.

Quaker Business Meeting and other event information is usually only issued in Finnish. Agendas, Association documents and Minutes are usually issued only in Finnish. The newsletter still contains some English, but often from British Yearly Meeting sources.

Meetings for Worship for Business are conducted in Finnish. Although it is stated that translation is available when required ~ if someone present requires every word to be translated, this no longer happens.

I have also heard it expressed that English translation of Quaker Business matters and FYM notices is not necessary, as pretty much everyone can cope with the Finnish information. And this is indeed, it seems, almost the case.

I have been diagnosed with a neurological disorder which significantly impairs my ability to learn and is also causing me increasing memory problems. I dearly wish I could learn Finnish, but it appears that I must accept that it is medically not possible for me learn more - and I am rapidly forgetting what I once knew.

The only other active Member of Turku/Åbo Worship group does not have Finnish as his mother-tongue either, and is often busy with work and study. As he is a relatively new Member, I do not feel it is wise to burden him with constant requests for translations from one language into another language, neither of which is his mother-tongue!

And I feel awkward to repeatedly ask my friends for Quaker translations, when they are of other faiths, and also do so much for me already with translating other things and giving practical help, due to my health problems.

However, Friends, I am not writing all this to complain. I am only describing the current linguistic situation within FYM, as I see it. I am writing so FYM can perhaps consider: should we accept, as a Yearly Meeting, that at this time, the needs of the very few cannot be met, due to lack of resources?

We are encouraged in Advices and Queries to welcome the diversity of [...] language in our YM. But we are also advised to try to discern the right time to [...] relinquish responsibilities without undue [...] guilt and asked if we are honest and truthful in all we say and do.

Truth is a shining light. For me, it cannot be negative. I have realised that my frustration does not come from my lack of Finnish skills, which I cannot help. Nor does it come from FYM's lack of English information, which I have come to believe, cannot be helped either, for the time being.

My frustration comes from the assertion that we are a bi-lingual YM, when my personal experience does not suggest this is true.

FYM is currently made up of a predominantly Finnish speaking Membership. And that Membership is small and over-worked already.

Is it a realistic goal for us to try to provide English translation for all FYM issued information and Meetings? Although we are encouraged to make our Meeting a community in which each person is accepted and nurtured, I do not feel I have a right to demand so much work, basically just for my benefit. Especially when there is so much being done already by so few.

Language trends and Membership numbers have changed many times within FYM and I'm sure, in time, we will have the resources to respond to even individual needs. For the time being, we could, instead, be honest about what we can and can't do - with ourselves and to the wider Quaker Community.

In Friendship ~ Heather Havishambling, Convener of Turku / Åbo Worship Group

With thanks to Tomi Mäntylä for providing Finnish translation, although no longer affiliated with The Religious Society of Friends.

AJATUKSIA BRITANNIAN VUOSIKOKOUKSEN NEUVOJA JA KYSYMYKSIÄ: OSA 1: MITEN HARKITA OIKEAA AIKAA IRTAANTUA VASTUISTA ILMAN TARPEETONTA SYLLISYYDENTUNNETTA

(Original English article above the Finnish translation. Alkuperäinen englanninkielinen artikkeli ennen suomenkielistä käännöstä.)

Pohdimme usein keskenämme Suomen vuosikokouksessa (SVK), mitä voimme tehdä. Ehkä yhtä tärkeä kysymys on: mitä voimme olla tekemättä?

Mark Millingtonin raportti SVK:sta vuodelta 2012 korostaa jäsenistömme vähyyttä. Odotammeko itseltämme liikaa suhteessa siihen kuinka vähän meitä on?

Toisin sanoen: Sanommeko tekevämme enemmän kuin oikeasti meidän on mahdollista tehdä, koska toivomme että voisimme tehdä niin paljon kuin haluaisimme? Ja jos niin... pitäisikö meidän myöntää tämä ilman syyllisyyttä ja esittäytyä sellaisina kuin todellisuudessa olemme?

Me esittelemme SVK:ta maailman kveekareille täysimuotoisena, kolmikielisenä yhteisönä. Ainakin sikäli kuin itse olen tietoinen, viimeisinä vuosina SVK:n tiedotus on harvoin, jos ollenkaan toiminut ruotsiksi.

Jos ei kolmikielisenä, voimmeko me Ystävät totuudessa sanoa olevamme kaksikielinen Vuosikokous? Viime vuosina englanninkielisen tiedon määrä SVK:lta on kutistunut merkittävästi.

Työhartauskokousten ja muiden tapahtumien tiedot annetaan yleensä vain suomeksi. Asialistat, yhdistyksen asiakirjat ja pöytäkirjat toimitetaan usein vain suomeksi. Uutiskirje sisältää edelleen englanninkieltä, mutta usein Britannian vuosikokouksen lähteistä.

Työhartauskokoukset pidetään suomeksi. Vaikka sanotaan tulkkausta olevan tarvittaessa saatavilla ~ jos joku läsnäolija tarvitsisikin joka sanan tulkattavaksi, näin ei enää tapahdu.

Olen kuullut sanottavan, että englanninkielinen käännös työkokouksen asioista ja SVK:n ilmoituksista ei ole tarpeen, sillä kutakuinkin kaikki pärjäävät suomenkielisen tiedon kanssa. Ja näinhän asia näyttää melkein olevan.

Minulle on diagnosoitu neurologinen häiriö, joka merkittävästi heikentää kykyäni oppia ja lisäksi aiheuttaa minulle lisääntyviä muistiongelmia. Toivon syvästi oppia suomea, mutta ilmeisesti minun on hyväksyttävä, että lääketieteellisistä syistä minun ei ole enää mahdollista oppia – ja lisäksi olen nopeasti unohtamassa mitä olen joskus osannut.

Toinen Turun hartausryhmän kahdesta aktiivisesta jäsenestä ei myöskään ole äidinkieleltään suomenkielinen ja on usein kiireinen työnsä ja opintojensa kanssa. Varsin uutena jäsenenä en koe viisaaksi rasittaa häntä jatkuvilla käännöspyyntöillä kielestä toiseen, joista kumpikaan ei ole hänen äidinkieltänsä!

Koen myös noloksi toistuvasti pyytää ystäviäni tekemään kveekarikäännöksiä, heidän ollessaan toisin uskovia ja lisäksi jo muutenkin auttavat minua paljon muiden asioiden käännöksissä ja antamalla käytännön apua, liittyen terveysongelmiini.

Silti, Ystävät, en kirjoita tätä valittaakseni. Kuvaan vain SVK:n nykyistä kielitilannetta, sikäli kuin sen näen. Kirjoitan, jotta SVK voisi ehkä pohtia: pitäisikö meidän hyväksyä Vuosikokouksena, että tässä vaiheessa muutaman harvan tarpeita ei voida täyttää, johtuen resurssivajeesta?

Neuvoja ja Kysymyksiä -oppaassa meitä rohkaistaan hyväksymään monimuotoisuus [...] Vuosikokouksemme kielissä. Meitä opastetaan kuitenkin myös yrittämään harkita, milloin on oikea aika [...] luopua vastuista vailla tarpeetonta [...] syyllisyyttä ja meiltä kysytään, olemmeko rehellisiä ja totuudenmukaisia kaikessa mitä sanomme ja teemme.

Totuus on hohtava valo. Minulle se ei voi olla negatiivista. Olen ymmärtänyt, että turhautumukseni ei nouse suomenkielen puutteestani, johon en voi vaikuttaa. Se ei myöskään nouse SVK:n englanninkielisen tiedotuksen puutteesta, jota en enää usko voitavan nykyisellään auttaa.

Turhautumukseni nousee toteamuksesta, että olemme kaksikielinen VK, kun oma

henkilökohtaisen kokemukseni mukaan tämä ei ole totta.

SVK koostuu nykyisellään pääasiallisesti suomenkielisestä jäsenistöstä. Ja tämä jäsenistö on pieni ja valmiiksi ylityöllistetty.

Onko realistinen tavoite toimittaa englanninkielinen käännös kaikista SVK:n tiedotuksesta ja Kokouksista? Vaikka meitä rohkaistaan tekemään Kokouksestamme yhteisö, jossa jokainen jäsen on hyväksytty ja huolehdittu, en koe omaavani oikeutta vaatia niin paljon työtä, periaatteessa vain omaksi edukseni. Erityisesti kun niin harvat jo tekevän niin paljon.

Kielitrendit ja jäsenmäärät ovat muuttuneet SVK:n sisällä moneen otteeseen ja olen varma, että aikanaan meillä on resurssit vastata yksilöllisiin tarpeisiin. Tällä erää voisimme sen sijaan olla rehellisiä siitä, mitä me pystymme ja mitä me emme pysty tekemään – keskenämme ja osana laajempaa kveekariyhteisöä.

Ystävyydessä ~ Heather Havishambling, Turku / Åbo Hartausryhmän-kirjuri

Käännös Ystävyydessä ~ Tomi Mäntylä. Kiitokset Tomille suomen kielisestä käännöksestä. (Hänellä ei ole yhteyksiä Ystävien Uskonnolliseen Seuraan.)

The following article appeared in the most recent issue of the newsletter of European and Middle East Friends (Spring 2013)

BEING PEACE, MAKING PEACE

Dear Friends,

I have been reflecting on our testimony of Integrity. It is most commonly associated with probity, upright behaviour, with honesty, openness and accountability. A very desirable moral attribute. But morality is not spirituality. So, what is the spiritual dimension of Integrity? There is another definition, which refers to “The state of being whole and undivided”(Wikipedia). This definition makes Integrity a divine attribute, and hints at a state of “being”, rather than “doing”. It also resonates with the biblical concept of Shalom, usually rendered as “peace”, but actually also meaning whole, complete. According to Strong’s Concordance 7965 Shalom means completeness, wholeness, health, peace, welfare, safety, soundness, tranquillity, prosperity, perfectness, fullness, rest, harmony, the absence of agitation or discord.

During our Peace and Service Consultation last November, which drew participants from most of the major Quaker organizations in Europe and the Middle East, we asked ourselves how we could Be the change we want to see in the world, as per the quote attributed to Gandhi.

The Kabarak Call to Peace and Eco-justice that emanated from the World

Conference of Friends last year challenges us to help restore the integrity of God's creation – but how can we do this if we are not, individually and as communities, whole and complete? What makes a faith-based organisation different from a hard-working secular NGO?

Perhaps faith requires us to recognise, acknowledge and live with our own brokenness – to hold our condition to the Light, and open ourselves to the healing that comes when we stop trying to be in control, and surrender to the work of grace in our lives. We also need unconditional acceptance of ourselves, and of each other, compassionate sincerity in the communication of our needs, patient exploration of our own and other people's motives and drives, willingness to acknowledge mistakes and seek forgiveness.

Living with integrity is a commitment to align ourselves to the spirit of Truth and Love, whose promptings we seek to heed, and trust, as the leadings of God.

Marisa Johnson, Executive Secretary

Följande artikel publicerades i den senaste utgåvan av det nyhetsbrev som Vännerna i Europa och Mellersta Östern ger ut (våren 2013)

ATT VARA FRED, ATT GÖRA FRED

Kära Vänner,

Jag har reflekterat över vårt vittnesbörd om integritet. Den associeras oftast med redbarhet, rakryggt uppträdande, med hederlighet, öppenhet och ansvarskänsla. Ett mycket önskvärt moraliskt attribut. Men moral är inte andlighet. Så, vilken är integritetens andliga dimension? Det finns en annan definition, som avser "Tillståndet att vara hel och odelad" (Wikipedia). Den här definitionen gör Integritet till ett gudomligt attribut, och antyder ett tillstånd av "att vara" snarare än "att göra". Det står också i samklang med det bibliska begreppet Shalom, vanligen tolkat som "fred", men det betyder faktiskt också hel, fullständig. Enligt Strongs konkordans 7965 betyder Shalom fullständighet, helhet, hälsa, fred, välfärd, säkerhet, sundhet, lugn, välstånd, fulländning, vila, harmoni, frånvaro av upphetsning eller disharmoni.

Under vår Peace and Service Consultation (konsultation om fred och tjänst) senaste november, som drog deltagare från de flesta större kväkarorganisationerna i Europa och Mellersta Östern, frågade vi oss hur vi kunde Vara den förändring som vi önskar se i världen, enligt citatet som tillskrivs Gandhi.

Kabarak uppropet för fred och ekorättvisa som utgick från Vännernas världskonferens förra året utmanar oss att hjälpa till att återupprätta Guds

skapelses integritet – men hur kan vi göra det om vi inte som individer och samfund är hela och fullständiga? Vad gör att en organisation grundad på tro skiljer sig från en hårt arbetande sekulär NGO?

Kanske tron kräver att vi ska erkänna, tillstå och leva med vår egen trasighet – för att hålla vårt tillstånd i Ljuset, och öppna oss för den läkning som kommer när vi slutar försöka ha kontroll och underkasta oss nådens verk i våra liv. Vi behöver också acceptera oss själva och varandra ovillkorligt, barmhärtig uppriktighet när vi delger andra våra behov, tålmodigt utforskande av våra egna och andras motiv och drivkrafter, villighet att erkänna misstag och söka förlåtelse.

Att leva med integritet innebär ett åtagande att rikta in oss mot Sanningens och Kärlekens ande, vars röst vi söker lyssna till och lita på som Guds vägledning.

Marisa Johnson, administrativ sekreterare

Översättning på svenska: Gunvor Norrgrann

Seuraava artikkeli ilmestyi EMES:in viimeisimmässä Uutiskirjeessä (Kevät 2013)

OLLA RAUHAA TEHDÄ RAUHAA

Hyvät Ystävät,

Olen pohdiskellut integriteetin periaatettamme (Testimony of Integrity). Se liitetään useimmiten nuhteettomuuteen, suoraselkäisyyteen, rehellisyyteen, avoimuuteen ja vastuullisuuteen. Hyvin haluttava ja moraalinen ominaisuus siis. Mutta moraalisuus ei ole henkisyttä. Mikä sitten on integriteetin henkinen ulottuvuus? On toinenkin määritelmä, joka viittaa ”kokonaisena ja jakamattomana olemiseen” (Wikipedia). Tämä määritelmä tekee integriteetistä jumalallisen ominaisuuden ja vihjaa ”olemisen” tilaan ”tekemisen” sijaan. Se myös resonoi raamatullisen konseptiin ”shalom”, joka yleensä käännetään ”rauhaksi”, mutta joka oikeastaan merkitsee kokonaista, valmista. Strongin raamatunsanahakemiston (*Concordance: 7695*) mukaan Shalom tarkoittaa kokonaisuutta, täydellisyyttä, terveyttä, rauhaa, hyvinvointia, turvallisuutta, täyteyttä, rauhallisuutta, kukoistusta, täydellisyyttä, täyteyttä, lepoa, harmoniaa sekä riitaisuuden ja levottomuuden poissaoloa.

Viime marraskuussa Rauha ja palvelu -kokouksemme (Peace and Service Consultation) - joka keräsi väkeä suurimmasta osasta suuria kveekarijärjestöjä Euroopassa ja Lähi-idässä - aikana kysyimme itseltämme, miten voisimme olla itse se muutos, jonka haluamme maailmassa nähdä, Gandhia lainaten.

Kabarakin Rauhan ja ekologisen oikeudenmukaisuuden julistus, joka syntyi viime vuonna Ystävien maailmankonferenssissa, haastaa meidät auttamaan

luomakunnan integriteetin palauttamisessa. Mutta kuinka voimme tämän tehdä, jos emme ole itse, yksilöinä ja yhteisöinä, kokonaisia ja eheitä? Mikä erottaa uskonnollisen järjestön aikaansaavasta sekulaarista järjestöstä?

Ehkäpä usko vaatii meitä huomaamaan, myöntämään ja elämään oman rikkinäisyytemme kanssa - pitämään omaa tilaamme Valossa, ja avaamaan itsemme sille parantumiselle, joka saapuu kun luovumme jatkuvasta kontrollin tarpeestamme ja annamme armon tehdä työtä elämässämme. Tarvitsemme myös itsemme ja toistemme hyväksymistä ilman ehtoja, myötätuntoista vilpittömyyttä kertoessamme tarpeistamme, kärsivällistä omien ja muiden motiivien ja - tutkiskelua, halua myöntää virheitä ja hakea anteeksiantoa.

Integriteetin periaatteen mukaan eläminen merkitsee sitoumusta asettaa itsemme linjaan Totuuden ja Rakkauden hengen kanssa, jonka kuiskaukset pyrimme kuulemaan ja luottamaan niihin Jumalan johdatuksena.

Marisa Johnson, pääsihteeri

Suomennos: Aino Vesanen

How do you follow the guidance of the Spirit when making decisions in your own Meeting and in your life?

How can we open ourselves to Christ's transforming love and, with God's power, end violence and build the loving kingdom of God on earth?

If we Friends let God's light shine in the dark places of our own history, our Quaker communities and practices and our personal lives, for what do we need to seek forgiveness? How can we act to bring healing and just solutions to injustice and hurt among Friends, done in the past or being done now?

How can we as Friends heal communities and ourselves, working through open communication and intervisitation to bind us more closely?

Some Queries from the Friends World Conference 2012.

If you got inspired when considering these questions, it would be great if you shared some thoughts with us others via this Newsletter!

Kuinka seuraat Hengen johdatusta tehdessäsi päätöksiä omassa elämässäsi ja kveekarikokouksessasi?

Kuinka avaamme itsemme Kristuksen transformoivalle rakkaudelle, Jumalan voimalla lopetamme väkivallan ja rakennamme Jumalan valtakunnan maan päälle?

Jos me Ystävät sallimme Jumalan valon valaista oman historiamme pimeät nurkat, kveekariyhteisöomme ja toimintatapamme sekä omat elämämme, missä kohdassa anteeksiantoa? Mitä voimme tehdä tuodaksemme paranemista ja oikeudenmukaisuutta sinne, missä Ystävien keskuudessa on epäoikeudenmukaisuutta ja kipua, aiempien tai nykyisten tekojen vuoksi?

Miten me Ystävät voimme hoitaa ja parantaa yhteisöjämme ja itseämme, avoimesti kommunikoiden ja lähentyäksemme toistemme luona vierailen?

Joitain kysymyksiä Ystävien maailmankonferenssista 2012.

Jos inspiroiduit pohtiessasi näitä, olisi mahtavaa jos voisit jakaa aatoksiasi edes lyhyesti meidän muiden Uutiskirjeen lukijoiden kanssa!

FACES OF ORDINARY LIVING

I was shocked last week driving into the village where I live to see that a large electronic advertising hording had sprouted at the side of the road flashing its wares in large and ever-changing technicolour. The screen is officially called a jumbo screen and is larger than any of the similar screens sited at strategic crossroad positions (with traffic lights for convenient viewing) in the nearest large town. My initial reaction is one of dismay and disgust that such a thing has to be sited in Muhos of all places. This reaction clearly shows my own particular prejudices and blinkered reactions. In contrast, on the same day, I read the following in the local paper:

Muhos Library will start a new chapter when it opens its doors on Saturday 27th April for a silent afternoon for those who love books.

The cultivation of silence has spread at the same rate as pressure of work, busyness and the demands from all directions of life have increased. Those who come to participate can read in the library and culture centre premises. There will be attractive corners between the bookshelves as well as a small altar. There will be a short introduction to some books, and the opportunity to share an evening snack together. The head of the library feels that cultivating

personal silence fits very well with what a library can offer.

The role of a library nowadays is no longer just a place for borrowing books and reading magazines. Books and libraries open doors to different worlds, why not also to a shared experience of silence? A library is like a citizens' living room where it is easy to come to and hopefully experience silence together.

This event is organized jointly by Muhos municipal library and Oulu YWCA.

As you might expect from someone with a Quaker background, my reaction was one of warmth and interest tinged with regret that I would be unable to participate.

These are two random faces of what is 'on offer' in the village of 9000 people in which I live.

I have been reflecting recently on what it means to be ordinary- to live alongside and with others and not to immediately reject that which I am not attracted to. To begin to understand that it is possible to find holiness and spirituality in the most unlikely of places, because holiness/Spirit is an opportunity or invitation, a door through which one can pass. The door is not just to be found in the quietness of a library, Quaker Meeting or forest. I may miss many such invitations if I don't at least try to enter into the places where most people go, where the noise and the action are.

Jane Rose

TAVALLISEN ELÄMÄN MONET KASVOT

Järkytyin viime viikolla ajaessani kotikylääni, kun näin, että tien sivuun oli noussut suuri elektroninen mainostaulu, joka välkytti mainostamiaan tuotteita kirkkain vaihtuvien väreillä.

Taulua sanotaan jumbotauluksi ja se on suurempi kuin mikään vastaavista strategisiin tienristeyksiin (joissa liikennevalot pysäyttävät sopivasti katseluhetkeä varten) pystytetyistä mainostauluista lähimmässä kaupungissa. Ensireaktioni oli inho ja tyrmistys sitä kohtaan, että kaikista maailman paikoista tuollainen kapistus täytyi tuoda juuri Muhokselle. Tämä reaktio selvästi paljastaa omat erityiset ennakkoluuloni ja ahdaskatseiset reaktioni. Kun vastakohtana tapaukselle, luin seuraavan uutisen paikallisesta sanomalehdestä:

Muhoksen kirjasto aukoo uusia uria ja järjestää Koivu ja tähti-kulttuurikeskuksessa lauantaina 27.4 kirjanystävän hiljaisen iltapäivän.

Hiljaisuuden viljely on levinnyt samaa tahtia kun työpaineet, kiire ja eri suunnilta tulevat vaatimukset ovat kasvaneet. Hiljaisuuden iltapäivän osallistujat voivat lueskella kirjaston kirjoja kulttuurikeskuksen tiloissa. Kirjahyllyjen väliin rakennellaan viihtyisiä olonurkkauksia.

Kirjastosta löytyy hiljaisena iltapäivänä myös pieni alttari. Iltapäivän kuuluu lyhyitä kirjaesittelyjä ja yhteinen iltapala.

Muhoksen kirjastotoimen johtajan [PT] mukaan hiljaisuuden viljely sopii mainiosti kirjastoon.

-Kirjastoon roolin muuttuessa se ei ole enää pelkästään paikka, jossa voi lainata kirjoja tai lukea lehtiä. Kirjat ja kirjasto avaavat ovia erilaisiin maailmoihin, miksi ei myös hiljaisuuden kokemiseen yhdessä.

-Kirjasto on kansalaisten olohuone. Tänne on helppo tulla, toivottavasti myös viettämään hiljaisuutta.

Tapahtuman järjestävät Muhoksen kunnankirjasto ja Oulun NNKY.

Kuten voi odottaa keneltä tahansa kveekaritaustaiselta, reaktioni oli lämmin ja kiinnostunut sekoittuneena harmiin sen vuoksi, etten pystyisi osallistumaan tapahtumaan.

Nämä kaksi esimerkkiä näyttävät kaksi erilaista puolta siitä, mitä 9000 asukkaan kylällä, jossa asun, on tarjota.

Olen pohdiskellut viime aikoina, mitä tarkoittaa olla tavallinen – elää muiden kanssa ja rinnalla, ilman että saman tien torjuu kaiken, mikä ei itseä houkuta. Alkaa ymmärtää, että on mahdollista löytää pyhyyttä ja henkisyyttä aivan odottamattomistakin paikoista, sillä pyhyys/ Henki on mahdollisuus ja kutsu - tai ovi, josta voi astua. Tämä ovi ei löydy yksin kirjaston hiljaisuudesta, kveekarihartaudesta tai metsästä. Minulta saattaa mennä ohi monta tällaista kutsua, jos en ainakin kokeile mennä sisään paikkoihin, joihin useimmat ihmiset menevät ja joista löytyvät meteli ja toiminta.

Jane Rose

Suomennos: Aino Vesanen

EXPERIMENT WITH LIGHT - KVEEKAREIDEN VALOMEDITAATIO

Mikä se on?

Experiment with Light, josta puhun tässä artikkelissa kveekarien valomeditaationa, on vanhojen kveekaritekstien perusteella ”rekonstruoitu” meditaatiomenetelmä.

Vuonna 1996 kveekari- teologi Rex Ambler alkoi etsiä vastauksia kysymyksiin:

Mikä oli se varhaisten kveekareiden suuri löytö, joka toi heille niin paljon iloa ja mielenrauhaa, että he pitivät siitä kiinni vankilan ja kidutuksenkin uhalla? He puhuivat runollisesti sellaisista asioista kuin ”valo”, ”totuus, joka tekee vapaaksi”, ”voima” ja ”elämä”, mutta mitä he käytännössä tällä kaikella tarkoittivat?

Jos ”se, mikä meissä jokaisessa on Jumalasta” voi antaa meille voimaa, viisautta ja rakkautta, miten sitä voisi käytännössä hyödyntää omien ongelmien ratkaisemisessa ja ahdistuksen taltuttamisessa? Miten saada sen avulla syvällistä muutosta aikaan?

Näihin kysymyksiin Ambler oppilaineen etsi vastauksia varhaisten kveekareiden kirjoituksista. Suoria yksityiskohtaisia toimintaohjeita niistä ei löytynyt, mutta etenkin George Foxin teksteistä löytyi paljon vihjeitä, joista saattoi muodostaa jonkinlaisen kokonaiskuvan, kuin palapelin palikoista. Yhteenvetona Ambler tiivistää tulkintansa Foxin ohjeista näin: *Luovu riippuvaisuudestasi doktriineista, rituaaleista, papeista ja muusta ulkoisesta. Löydä Valo sisältäsi, sillä se opettaa sinulle kaiken, mitä sinun tarvitsee tietää. Sisimmässäsi tiedät jo, mitä Valo on, sillä juuri se saa olosi epämukavaksi tehdessäsi väärin. Huomaa siis nuo epämukavuuden tunteet ja anna Valon omassatunnossasi paljastaa sinulle, mistä niissä todella on kyse. Jos vain sallit, Valo näyttää sinulle totuuden elämästäsi. Hyväksyessäsi tuon totuuden vapaudut häpeästä ja syyllisyydestä sekä niistä voimakkaista haluista, jotka saavat sinut toimimaan väärin* (Ambler: *Light to Live By*, s. 7). Eräässä tekstissä Fox kuvaa itse asiassa meditatiivista prosessia tarkemmin; hän sanoo, että vaeltelevaa mieltä täytyy oppia hallitsemaan, mutta ei niin, että tavanomaiset ajatukset korvataan ”jalommilla” tai rationaalisemmilla ajatuksilla, sillä nekin ovat vain mielen hälinää. Tavoite on hiljentää tuo hälinä kokonaan ja sen sijaan viipyä Valossa, joka sitten näyttää ihmiselle sen totuuden, mikä tämän tulee nähdä. Totuuden katsominen ei tosin ole helppoa, sillä ihmisellä on taipumus itsepetokseen, eikä näyttäytyvä todellisuus useinkaan ole linjassa sen minäkuvan kanssa, jota on itse elätellyt ja jota haluaa muille näyttää. Kun totuuden kuitenkin hyväksyy Valossa kärsivällisesti viipyen, saa ennen pitkää vastalahjaksi rauhaa, anteeksiantoa ja iloa. Fox lupaa kuulijoilleen, että jos he seuraavat hänen esimerkkiään, saavat he väistämättä kokea saman armon kuin hänkin.

Varhaisten kveekarien teksteistä Amblerille hahmottui kuva meditatiivisesta prosessista, Valossa odottamisesta, joka muodosti pohjan yhteisön elämäntavalle. ”Se jokin Jumalasta meissä jokaisessa” ei ollut niinkään jaettu uskomus kuin käytännön kokemus: Vaikka edes ensimmäisillä kveekareilla ei

näyttänyt olevan kaikkien yksiselitteisesti jakamaa yhteistä oppirakennelmaa, oli heillä yhteinen harjoitus, jonka avulla he jatkuvasti etsivät Totuutta. Sitten he jakoivat löytönsä toistensa kanssa ja pyrkivät seuraamaan yhdessä sen viitoittamaa tietä, sillä todellisuuden aidosta hyväksymisestä seuraa myös sen mukaan eläminen. Tämäkään ei riittänyt, vaan tie heidän löytämäänsä sisäiseen onneen haluttiin myös näyttää ja jakaa muille. Paras tapa levittää tietoa tästä henkisestä tiestä oli heidän mukaansa käytännön esimerkki - totuuden seuraaminen julkisesti sanoin ja teoin, esimerkiksi aktiivisen väkivallattomuuden muodossa. Ja kun tarpeeksi ihmisiä ryhtyisi seuraamaan totuutta, seuraisi siitä koko yhteiskunnan transformaatio. Ne ensimmäiset kveekarit, jotka tällaista odottivat näkevänsä, joutuivat kuitenkin pettymään: aika ei ollut suurelle muutokselle kypsä, ja toisinajattelijat, kuten Kveekarit, pyrittiin väkivalloin vaientamaan.

Päivitystä nykyihmiselle ja valoryhmien perustaminen

Ensimmäisten kveekareiden kirjoituksista tekemiensä havaintojen ja tulkinnan perusteella Ambler kumppaneineen hahmotteli nelivaiheisen metodin, jota alkoi itse testata. Jossain vaiheessa Ambler sai tietää hyvin samankaltaisesta nykypsykologian kehittämästä metodista, jota kutsutaan "fokusoinniksi" (engl. Focusing). Fokusointiin tutustuttuaan Ambler otti sen ohjeista osia täydentämään kveekarimetodin ohjeistusta, joka vain varhaisten kveekarien ohjeisiin perustuessaan osoittautui käytännön kokeiluissa riittämättömäksi läpäisemään nykyihmisen itsepäisen järkeilevän mielen. Peruspiirteissään kuitenkin molemmissa metodeissa oli sama runko, ja Ambler kuvaakin fokusointia kuin vanhan kveekariharjoituksen uudelleen keksimiseksi psykologian piirissä (Tulkinta viisauden lähteen luonteesta oletettavasti eroaa uskonnossa ja tieteessä. Epäilen myös, että psykologian piirissä harjoitus keskittyy vain yksilöön, vaikka hengellisenä harjoituksena sen kautta voi saada näkemystä maailmanlaajuisiinkin asioihin) . Lyhyimmillään meditaation vaiheita voi kuvata seuraavasti: 1. Rentoudu 2. Huomaa, mikä saa olosi epämukavaksi 3. Avaa sydämesi totuudelle 4. Odota Valossa - anna asioiden selvitä, älä yritä itse selittää. 5. Antaudu Valolle - hyväksy se, mitä sinulle näytetään.

Kun Ambler kumppaneineen olivat itse kokeilleet menetelmää kylliksi, he alkoivat testata sitä muilla kiinnostuneilla kveekareilla Britanniassa ja muualla. Ihmisten innostuessa metodista alettiin perustaa "valoryhmiä", joiden ideana on säännöllinen valomeditaatio ryhmässä ja oivallusten jakaminen rehellisyyden ja ehdottoman luottamuksellisuuden hengessä. Ajatuksena ei ole ollut hartauskokousten korvaaminen valomeditaatiolla, vaan yksilön ja yhteisön hengenelämän täydentäminen ja rikastuttaminen sen avulla. Muilla tavoilla, esimerkiksi rukouksella, muilla meditaatiomenetelmillä, hiljaisuudessa "odottamisella" muutoin kuin EwL- askelia noudattaen, laululla jne. on oma paikkansa kveekarien hartauselämässä. Epäilemättä valomeditaatiolla voi kuitenkin olla paljon annettavaa myös hartauskokouksille ja muulle yhteiselle toiminnalle, sillä metodi toimii yhtenä työkaluna totuuden äänen kuuntelemisessa paitsi yksityisen elämänsä asioihin, myös esimerkiksi yhteisön tai jopa maailmanlaajuisiin ongelmiin liittyen. Monista muista

meditaatiotekniikoista kveekareiden valomeditaatio eroaakin siinä, että yleisen tasapainon tai pelkän mielen hiljentämisen sijaan sen avulla voi säännöllisesti saada johdatusta ja syvempää ymmärrystä elämän konkreettisiin ongelmiin ja kysymyksiin.

Valomeditaation rantautuminen Suomeen ja omaan elämäni

Itse tutustuin kveekarien valomeditaatioon Kabarakin maailmankonferenssin myötä vuonna 2012. En ollut ehtinyt mukaan aihetta käsittelevään työpajaan, mutta ostin konferenssista Amblerin kirjusen *Light to Live By* (joka on ollut tässäkin artikkelissa lähteenä). Kotimatalla lukaisin sen ja innostuin kokeilemaan tekniikkaa lentokoneessa Nairobin ja Kairon välimaastossa. Ällistyin, miten niin yksinkertainen metodi saattoi olla saman tien niin tehokas! Liekö nopeaa onnistumista helpottanut juuri kokemani inspiroiva ja hengenelämää vahvistanut reilun viikon mittainen maailmankonferenssi. Tämän ensikokemuksen jälkeen olen tehnyt valomeditaatiota lähinnä itsekseni, sekä kerran ryhmässä: Juhlistin syntymäpäivääni viime vuodenvaihteessa kutsumalla ihmisiä kotiini meditaation merkeissä. Mukana oli niin kveekareita kuin muitakin minulle läheisiä ihmisiä. Kuuntelimme ohjeet englanniksi netistä, mutta suomennos oli tarjolla kirjallisena. Lopuksi halukkaat saivat hiljaisuuden jatkuessa maalata vesiväreillä jotain kokemastaan ja sitten sanallisesti jakaa tai olla jakamatta tästä jotain muiden kanssa. 7-vuotias pikkusiskonikin viihtyi hiljaa piirissä ihan risti-istunnassa koko "mietintätunnin" (kuten hän sitä kutsui) ajan ja maalasi minulle synttärini kunniaksi lopuksi iloisen pellollisen auringonkukkaa! Jotkut aikuisista kertoivat kokemuksestaan, toiset taas pidättäytyivät "tutkiskelemaan sitä sydämessään". Tilanne ei sikäli ollut aivan ihanteellinen jakamiselle, että ainoastaan minä talon emäntänä tunsin kaikki läsnäolijat. Varsinaisen "valoryhmän" kohdallahan paikalla olisi vain vakituisen luottamukselliseen ryhmään sitoutuneita ihmisiä, joiden kanssa arkojenkin valomeditaatioissa käsiteltävien asioiden ja ei-niin-imartelevien oivallusten jakaminen olisi helpompaa.

Kuulin, että kveekareiden valomeditaatiota oli kokeiltu Suomessa jo kerran aiemmin Julia Rybergin ja Markku Hirnin piipahtaessa täällä, kun itse en puolestani ollut maisemissa. Toivon, että kokeilut jatkuvat, ja jos joku muukin Etelä-Suomen alueella haluaisi osallistua säännöllisesti kokoontuvaan "valoryhmään", niin allekirjoittaneeseen saa mielellään ottaa yhteyttä!

Vaikka uskon, että Henkeä ei voi ihminen sillä tavoin kontrolloida, että sen voisi "pakottaa" olemaan harjoituksessa läsnä joka kerta, on minulle silti luontevaa kutsua valomeditaatiota "tekniikaksi" sen takia, että se on toiminut kohdallani miltei aina. Poikkeus tähän ovat olleet ne kerrat, kun olen ollut niin voimakkaan tunnemyllerryksen keskellä, ettei päänsisäisen metelin hiljentämisestä ole tullut mitään, sekä ryhmäkokoontumista järjestäessäni, jolloin otin kai tilaisuudesta liikaa henkilökohtaisia paineita.

Saan yleensä kveekarien valomeditaation kautta oivalluksia, jotka usein näyttäytyvät ensin kuvien muodossa, ja sitten selkenevät ja sanallistuvat. Tämä on toki vain oma kokemukseni, ja eri ihmisillä metodi voi varmaankin toimia hieman eri tavoin. Päätän kuitenkin artikkelin konkreettiseen esimerkkiin, eli lainaukseen omasta päiväkirjastani, :

"26.4.2012. -- Ekalla kerralla mulle nousi huolenaiheeksi gradu. Kun annoin siihen liittyvien mielikuvien nousta mieleeni, eteeni hahmottui kuva kenialaisesta mutapellostasta, jonka nurkassa oli pimeä lato, jonka nurkassa oli möykky - kuin pureskeltu purkka, epämääräinen möhkäle. Siellä se oli, määrässä mudassa pimeässä nurkassa, ja siellä sen tahdoin olevankin, ja pysyä kaukana siitä. Sitten mulle hahmottui tulkinta, mitä tuo epämääräinen möykky-gradu merkitsi: "Mä en tykkää monitahoisista ongelmista". Jäin miettimään tuota: tarkemmin ajateltuna se oli erittäin totta - en tykkää puhua esim. Israel-Palestiina -konfliktista, maailmanpolitiikasta, homokysymyksestä ... Totta, mutta silti tuo lause tuntui ikävältä arvostelulta mua kohtaan. Kirja oli niin oikeassa siinä, että haluamme pitää minäkuvamme tietynlaisena, vakaana ja eheänä, ilman ikäviä säröjä. Siksi toisilta tuleva arvostelu on uhka, ja niin myös Korkeammalta tulevat ikävät totuudet. Vaikka tuohan on oikeastaan aika neutraali lause! Silti se tuntui loukkaavalta. Pari tuntia asiaa lentokoneessa sulateltuani tulin siihen tulokseen, että haluan asiaan vielä lisäselvyyttä. Niinpä otin seuraavan session kysymykseksi: "Miksi en tykkää monitahoisista ongelmista?" Ennen pitkää näin mielessäni Kabarakin yliopiston puistokäytävän laidalla kaksi puuta: isomman ja pienemmän. Tunsin olevani jompikumpi noista, lähinnä pienempi. Ja koin alemmuudentuntoa pienemmyydestäni, vaikka kummankin puun latvusto ja juuristo oli aivan yhtä hyvin kehittynyt, ja molemmat kurottivat terhakkaasti kohti taivasta ja syvälle maahan. Niin - mulla on mahdollisuus tehdä ihan hyvin muodostunut tutkimus, vaikkei siitä tohtorinväitöskirjaa tulekaan, eikä ole edes tarkoitus! Mutta itseluottamuksen puute saa mut jättämään gradun pimeään nurkkaan."

Lisää tietoa Experiment with Light - metodista (yksilön elämään keskittyvä versio) ja ohjeet englanniksi: <http://www.experiment-with-light.org.uk/>

Ohjeiden suomennoksen saa pyynnöstä allekirjoittaneelta.

Teksti ja kuvat: Aino Vesanen

EXPERIMENT WITH LIGHT - LIGHT MEDITATION IN QUAKER STYLE

What is it?

Experiment with Light, which I translate as "light meditation of the Quakers", is a meditation technique "reconstructed" on the basis of early Quaker texts.

In 1996 Quaker-theologian Rex Ambler started to look for answers to questions like the following: What was that big discovery of early Friends that brought them so much joy and peace of mind that they stuck to it even under persecution, imprisonment and torture? They talked poetically about such things as "The Light", "The truth that set them free", "the power" and "the life", but what exactly did they mean by all those words?

If "that of God in everyone" can give us strength, wisdom and love, how can it be used in practice to solve our problems and to heal our anxiety? How can it change us at depth?

Ambler and his students searched for answers to these questions from the writings of early Friends. They didn't find straight, detailed instructions, but many hints could be found especially from the writings of George Fox. From those it was possible to form some kind of picture, like assembling a puzzle. Ambler concluded his interpretation of Fox's instruction as follows: *Give up your dependence on doctrines, rituals, preachers, and everything else that is external to you, and find the light within you because that will teach you all*

you need to know. And you already know what the light is, because it's that that makes you uncomfortable about the things you do wrong. So take note of those uncomfortable feelings, and let "the light in your conscience" show you what they're all about. If you allow it to, the light will show you the whole truth of your life, and if you can then accept that truth, it will set you free - free from guilt and shame, but also free from the powerful desires that made you act wrong in the first place. (Ambler: Light to Live By, p.7).

In one text, Fox actually describes the meditative process in a more detailed manner; He says that one must learn to control the wondering mind, but not by replacing everyday thoughts by "more noble" or rational ones, because even noble thoughts are but fuss of the mind. The goal is to quiet all those human thoughts and dwell in the Light instead - Light that will show us the truth that we need to see. Looking at the truth is not easy, though, because we as humans are inclined to self-deception, and the truth we shall see is not in line with the self-image that we have cherished and want to show to the others. But when we accept the truth, by patiently dwelling in the Light, we will eventually be rewarded with great inner peace, forgiveness and joy. George Fox gives his listeners a promise that if they follow his example, they will experience the same Grace as he did.

From the early Friends' writings Ambler & co. formed a picture of a meditative process, waiting in the Light, which constituted a basis for the lifestyle of the Quaker community. "That of God in everyone" was rather a practical experience than a shared belief: Although even the first Friends didn't seem to have a belief system shared unanimously by everybody, they shared a *common practice* that guided their path in continuously seeking the truth. They then shared their "findings" with each other and aimed to follow together the path that was revealed to them, because from true acceptance of Reality it follows that one lives in accordance with that acceptance. Even this wasn't enough, they wanted to share with others what they had found. According to early Friends, the best way to spread knowledge about this spiritual path was to show it through practical example - following the Truth (given to them) publicly in words and deeds, for example in the form of active non-violence. They believed that when a critical mass of people started following the truth, the whole society would be transformed. The first Quakers who expected to see this, were to experience a disappointment: the time wasn't ripe for such a big change, and nonconformists like Quakers would meet violent attempts to silence them.

Some updating and formation of Light groups

Based on their research and interpretation of the writings of the first Quakers, Ambler & co. drafted a four-step method, which they started to test. At some point, Ambler got to know about a very similar method, called Focusing, developed within modern psychology. After having familiarized himself with Focusing, Ambler borrowed some bits of it to complement the instructions given by early Friends, because these appeared to be insufficient in order to penetrate the obstinately rational minds of modern people. The basic structure of the both methods, however, is the same, and thus Ambler describes the Focusing as a re-invention by modern psychology of an old spiritual Quaker practice (presumably the idea about the nature of the source of wisdom differs

between science and religion. I also guess that within psychology the practice focuses only on the individual, whereas as within a spiritual practice much wider insight can be gained, even about global issues). The shortest description of the steps included are as follows: 1. Relax your mind and body 2. Mind the light. What makes you feel uncomfortable? 3. Open your heart to the truth 4. Wait in the Light - let the things get clearer, don't try to explain. 5. Submit to the Light - accept what you have been shown.

When Rex Ambler & co. had tested the technique sufficiently themselves, they started to spread the method among other interested Friends in Britain and elsewhere. When people got excited about it, they started to form "Light groups" which aim to practice Experiment with Light regularly in a group, sharing their findings in the spirit of honesty and absolute confidentiality. The idea has not been to replace the Meetings for Worship with EwL, but rather to use it to enrich the spiritual life of both the individual and the community. Approaches such as prayer, other meditation techniques, waiting in the silence in other ways than following EwL steps, singing etc. have their own place and value in the spiritual practice of the Friends. Undoubtedly, however, EwL has much to offer Meetings for Worship and other Quaker community activities, because it is a tool to help us hear the voice of the truth, not just in our private lives but also by helping to solve problems of the community, and even global issues! Compared to many other meditation techniques, EwL is special in that it doesn't just seek to silence the mind, balance us in a general sense etc. but offers a means of receiving regular guidance and deeper insight into our concrete questions and problems in life.

The introduction of EwL to Finland and to my own life

I personally got to know about EwL- meditation in 2012 after purchasing Ambler's booklet *Light to Live By* (which is also the main source for this article) from the Friends' World conference in Kenya. I read it on the way home and got inspired to try the meditation out in the aeroplane somewhere between Nairobi and Cairo. I was amazed how such a simple method could immediately be so powerful! Maybe the inspiring and strengthening effect of the World Conference that I had just experienced for over one week helped me to focus and succeed with more ease.

After that first experience I have been doing EwL irregularly mostly by myself, and once in a group: near New Year I decided to celebrate my birthday by inviting Friends and other people dear to me to my home to meditate. We listened to the instructions in English from the internet, having the Finnish translation at hand on paper. Finally those who wished to do so could use watercolours to represent something of their experience and then have the opportunity to say something about it to the others. Even my 7-years old sister had no problem at all sitting patiently with us in the circle for the whole "thinking-hour", as she called it, and in the end painted a whole joyful field of sunflowers for my birthday! Some of the adults did share something about what they had experienced, some preferred to just "ponder it in their hearts". The situation itself was not very ideal for sharing, as I was the only person who knew everyone present. In the case of an actual Light-group only people

committed to a regularly gathering, confidential group would be present, so that it would be easier to share more sensitive and 'harder' realisations with others (focused on during the meditation).

I heard that already one EwL- session had taken place in Finland when Markku Hirn and Julia Ryberg from Sweden had visited FYM. Unfortunately I didn't happen to be around them, but I hope that the Experiments will continue! And if there are other people in Southern-Finland -area who would like to attend a regularly gathering Light group, don't hesitate to contact me because I would love to do it, too!

Although I believe that we can't control the Spirit so that we could "force" it to be present in our spiritual practice every time, it still feels natural to call Experiment with Light "a technique", because in my experience it almost always works. Exceptions to this have been those times when I have been so much in the eye of an emotional storm that I haven't managed to silence my mind at all, and when I was organizing the group session at my home and I probably took too much personal pressure upon myself.

Usually when I do EwL I get insights that first appear in the form of one or more pictures, then become clearer and find their verbal form. This is of course only my personal experience, and with different people EwL can probably work differently. I will end this article, however, with a concrete example of my own EwL experience, as recorded in a quote from my diary:

26th April 2012. - The first time I tried it the worry about my Master's thesis rose to the center of my attention.. When I let the images and feelings related to it rise to my mind, I saw a muddy field in Kenya. In the corner of the field there was a barn, and inside the barn in the darkness, in the corner there lay a lump, like a piece of used chewing-gum, an obscure chunk. There it was, in the wet mud in a dark corner, and there I wanted it to remain, I wanted to stay far from it. Then an explanation for that lump-thesis appeared: "I don't like complex problems". I remained thinking about that: Actually it was very true - I don't like talking about issues like Israel-Palestine conflict, world politics, homosexual issues, for example. True, but still that sentence felt like nasty personal criticism. The book was so right in saying that we want to keep up a certain self-image, stable and whole, without unpleasant flaws in it. That's why we consider criticism from others a threat, as well as unpleasant Truths coming from a Higher source. Although, it was actually quite a neutral claim! And still it hurt me. After digesting it for a couple of hours in the aeroplane, I decided that I needed more clarity to this insight. Therefore I chose next to focus in the question "Why don't I like complex problems?" This time, I saw two trees, a smaller and a bigger one, growing by an alleyway at Kabarak University campus. I felt I was one of the trees, most likely the smaller one. And I felt inferior because of my smallness, in spite of the fact that both had crowns and roots equally well developed and both reached upwards to the sky and deep into the ground. Yeah - I could do a research paper well-formed like these trees. It won't be a Doctor's dissertation, but it's not even meant to be! But it's the lack of self-confidence that makes me leave my thesis lying alone in a dark corner.

More info about Experiment with Light - meditation, incl. instructions in English:
<http://www.experiment-with-light.org.uk/>

The Finnish translation of the instructions (meditation for individual) is available on request from the author of this article.

Text & photos: Aino Vesanen

INTRODUCING OURSELVES, PART 1

Dear Friends in Finland,

We are widespread and scattered and we do not really know each other as a whole community. We often do not even know names of worshipers in other places in Finland from where we are based, especially now new people have started coming (or so I have heard). I read in Among Friends (the newsletter of Friends in Europe- also available at the EMES website: www.fwwccemes.org) some time ago that Friends in France, who are also widely spread, invited

Friends and Attenders to introduce themselves in their newsletter also including favourite Quaker and non Quaker quotes. I have invited members in our northern Friends worship group to introduce themselves and have so far had 3 replies which I include here. We are about 6-7 when we all meet together in Kokkola: Jaana, Paavo, Katriina, Sebastian, James, Heino and Jane. **It would be really nice to hear from more of you in future newsletters so we in the north can learn to know who is in the rest of our Finnish community.**

Hello, I'm **Jane**. I grew up in a family with strong Quaker connections and joined the Religious Society of Friends (Quakers) in Scotland in 1983. I met Quakers in Finland in 1989, but because I live near Oulu regular Meetings for Worship have unfortunately not been possible. I worship with northern friends as we are able, and am delighted that we now have our own base in Kokkola. We do feel we have a community in the north, scattered and few though we are. The wider family of Friends is also a support for me, especially Nordic Friends, and those who I have met through my service to EMES (the European and Middle East Section). Seeking the Spirit through the everyday, together with learning to listen more fully are continuing threads in my life. Favourite Quotes: Growth comes after crisis (no idea who I can attribute this to) and 'your Joy is your sorrow unmasked' Kahil Gibran in The Prophet

Heino: Tulin mukaan 80-luvulla kannatusjäseneksi. Osallistun pohjoisen hartauskokoukseen Oulussa ja Kokkolassa.

James grew up in a Methodist family but became involved with Finnish Friends in 1980. He attends meetings for worship with the Northern group and regularly practices Zen Buddhism. He has served FYM as EMES representative and represented Finnish Friends at the Friends World Conference gathering in the Netherlands in 1991 and the 1994 FWCC Triennial gathering in New Mexico (USA). He is currently a member of the FYM nominations committee.

Jane Rose

PÖYTÄKIRJA 6.4.13

Suomen vuosikokouksen työhartauskokous sisältäen Ystävien Uskonnollinen Seura Kveekarit ry:n kevätkokouksen

6.4.2013 Tampereella Pyynikin seurakuntatalossa

1. Kokous avattiin lyhyellä hiljaisuudella klo 11.00
2. Läsnäolijat: Jaana Erkkilä, Heather Havishambling saapui klo 11.30,

Sebastian Koskinen, Ari Kurlin, Leena Lampela, Pirkko Lehto, Maija Mäkelä, Matti Mäkelä, Päivi Piekka, Ville-Pekka Pulkkinen ja Erja Villanen.

Terveisiä lähettivät: Paavo Erkkilä, Risto Koivisto, Ulla Krekola, Jaakko Lilja, Thomas Lindblom, Antti Pelkola, Synnöve Rikberg, Jane Rose, Susanne Salin, Johanna Saresvuo, Selma Smyly, Aino Vesanen ja Anne Vimpari.

Kokous todettiin laillisesti kokoonkutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

Hyväksyttiin Jaana Erkkilä toimimaan Vanhimpana kokouksessa ja Leena Lampela apulaiskirjurina.

Maija Mäkelä hyväksyttiin kokouksen kirjuriksi ja esityslista lisäyksineen kokouksen työjärjestykseksi.

Kveekariperinteen mukaisesti päätettiin tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirja pykälä kerrallaan kokouksen aikana.

3. Hyväksyttiin viime vuoden toimintakertomus. Toivotaan että ensi vuoden toimintakertomuksessa mainitaan eri hartausryhmien mahdolliset avustuskohteet.

4. Kuultiin toiminnantarkastajan raportti ja hyväksyttiin vuoden 2012 tilinpäätös sekä myönnettiin vastuuvapaus vuoden 2012 hallitukselle.

5. Päivi Piekka, Ari Kurlin ja Ville-Pekka Pulkkinen Tampereen hartausryhmästä ovat hakeneet Suomen vuosikokouksen jäsenyyttä. Päätettiin nimetä vierailijoiksi kullekin kaksi henkilöä: Päivi Piekalle Pirkko Lehto ja Jane Rose, Ari Kurlinille Jaana Erkkilä ja Sakari Oksanen sekä Ville-Pekka Pulkkiselle Erja Villanen ja Kimmo Wilska. Poissaolevien vierailijaehdokkaiden suostumus kysytään.

6. Syyskokouksen kaavailun mukaisesti otettiin esille kveekarikodin tilanne. Esillä oli isännöitsijän raportti koko taloyhtiössä tehdystä märkätilojen kuntoselvityksestä.

Esitettiin nimitystoimikunnalle työryhmän nimeämistä tilanteen selvittämiseksi mitä pikimmin.

7. Kuultiin Terho Huuskon matka-avustusanomus Englantiin nuorten kveekarien Summer Shindingiin. Päätettiin myöntää Terholle 50 euron avustus.

Myönnettiin Heather Havishamblingille hänen anomansa 40 euroa tähän kokousmatkaan Tampereelle.

Matka-avustukset on tarkoitettu SVK:n toiminnassa mukana oleville henkilöille.

8. Tiedoksi hallituksen kokouksesta tukimaksusta. Jos 18 henkilöä maksaa vähintään tämän maksun eli vuonna 2013 70euroa, talous pysyy tasapainossa.

Ari Kurlin menee edustamaan SVK:ta Britanniaan.

Läsnäolijoita pyydettiin miettimään ehdotuksia Pohjoismaisen vuosikokouksen iltaohjelmaksi.

Kokous päätettiin klo13.02 lyhyeen hiljaisuuteen.

YSTÄVIEN USKONNOLLINEN SEURA KVEEKARIT RY TOIMINTAKERTOMUS 2012

Ystävien Uskonnollinen Seura Kveekarit ry, Vännernas Religiösa Samfund Kväkare rf, toimii Ystävien Uskonnollisen Seuran Suomen vuosikokouksen (SVK) oikeushenkilönä ja on muodoltaan rekisteröity yhdistys.

Suomessa järjestetään hartauskokouksia Helsingissä, Tampereella, Turussa, Kokkolassa, Pohjois-Suomessa (Oulu, Muhos) sekä Porissa. Tämän lisäksi on useita eri puolilla maata kokouspaikkakuntien ulkopuolella asuvia ystäviä. Tässä moninaisessa jäsen- ja osallistujayhteisössä puhutaan äidinkielenä suomea, ruotsia tai englantia.

Organisaatio

Toimintavuonna hallituksen ovat muodostaneet Jocke Fagerström, Maija Mäkelä, Antti Pelkola, Aino Vesanen, Erja Villanen sekä Kimmo Wilska. Maija Mäkelä on ollut kirjuri, Erja Villanen kassanhoitaja ja Kimmo Wilska puheenjohtaja.

Nimitystoimikuntaan on kuulunut edustaja kustakin hartauskokouksesta: koollekutsujana James Haines Oulusta, Helsingistä Synnöve Rikberg, Turusta Heather Havishambling ja Tampereelta Leena Lampela.

Jäsenyys

Ystävien Uskonnollinen Seura Kveekarit ry:n jäsenyys on yhtenevä ja tarkoittaa samaa kuin jäsenyys Ystävien Uskonnollisen Seuran Suomen vuosikokouksessa. Tällä hetkellä jäseniä on 23. Osallistujien ja kiinnostuneiden määrä on pysynyt suunnilleen samana monen vuoden ajan. Aktiivisia osallistujia on nelisenkymmentä, postia lähetetään kaksi kertaa niin monelle.

Paikalliset hartauskokoukset

Helsinki

Hartauskokous on pidetty joka sunnuntai Kehitysyhteistyön palvelukeskuksen (Kegan) järjestötiloissa Töölössä. Osallistujamäärä on vaihdellut kolmesta neljääntoista, useimmiten seitsemän-kahdeksan paikkeilla. Ulkomailla asuvia Ystäviä on ollut monesti mukana.

Kuukauden viimeisenä tiistaina on talvikaudella kokoontunut keskustelu- ja opintoryhmä keskimäärin viiden hengen voimin. Keväällä luettiin maailmankongressin etukäteistekstejä keskustelun pohjaksi, syksyllä osallistujat alustivat kukin vuorollaan itselle läheisestä aiheesta.

Toukokuussa kävivät Julia Ryberg ja Markku Hirn EMES:n edustajina keskustelemassa kanssamme tärkeäksi kokemistamme asioista. Yhdeksän henkeä kokoontui tällöin Pirkko Lehdon luona.

Marge Nelson USA:sta vieraili pidennetyn viikonlopun ajan Helsingissä ja päiväselään Oulussa Suomen matkallaan. Hän kertoi mieleenpainuvasti kveekariryöstään Vietnamin 1960-luvulta lähtien meidän päiviimme asti.

Lokakuussa helsinkiläiset ottivat vastaan ja huolsivat ulkomaisia vuosikokousvieraita ennen ja jälkeen kokouksen. EMES:n edustajana oli Judith Roads, Mark Millington Britannian vuosikokouksesta sekä Anna Crumley-Effinger Philadelphiasta kutsuttuna luennoitsijana.

Ryhmä on myös vierailut useamman kerran Helsingin seurakuntien Hiljaisuuden kappelissa pohtien yhteistyön mahdollisuuksia.

Toiminavuonna on avustettu Nairobin Buruburu-kveekarikirkkoa sekä Beita Jalan koulua Betlehemissä.

Tampere

Tampereen hiljainen hartausryhmä kokoontui kaksi kertaa kuukaudessa, aina kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena lauantaina. Kesä-, heinä- ja elokuussa pidettiin kesätaukoa. Hartaudessa on käynyt ystäviä vaihtelevassa määrin, vähimmillään on paikalla ollut neljä henkilöä ja enimmillään 12.

Turku

Hartausryhmässä on ollut paljon muutoksia vuoden 2012 aikana. Alkuvuodesta pidettiin hartaus joka toinen sunnuntai pääasiassa Heather Havishamblingin kotona, mutta myös Breathingin julkisessa taidetilassa Jaakko Liljan johdolla. Huhtikuussa surimme Inkan kuolemaa. Hän oli nuori ja luovasti lahjakas kävijä, joka riisti hengen itseltään saaden meidät pohtimaan, miten näin pieni ja eristynyt uskonryhmä voi kunnolla tukea jäseniään. Heatherin fyysisen terveyden heiketessä, hänen asuintalonsa ison remontin edessä ja osallistujien määrän vähetessä askarrutti myös hartauden paikka ja aika. Ryhmä kamppailee edelleen näiden ongelmien kanssa löytääkseen ratkaisuja. Kesätauon jälkeen on hartauksia pidetty epäsäännöllisemmin, ja Heather on

muuttanut uuteen kotiinsa lähelle satamaa. Hartauksiin on osallistunut 3-4 henkilöä.

Thomas Lindblom on nyt vuosikokouksen jäsen ja oli edustajana Ruotsin vuosikokouksessa keväällä. Lokakuussa hän aloitti henkilökohtaisen onlineblogin kveekarien hengellisyydestä, etiikasta ja kveekariuteen liittysvistä asioista omassa elämässään ja kokemuksissaan.

Jouluna luotiin uudelleen yhteys Lulu Rauhan perheeseen. Saimme tietään Lulun sairastavan etenevää dementiaa ja olevan hoitokodissa, mutta hyvällä tuulella.

Heather Havishambling on koko vuoden osallistunut internetpohjaisen Second Life virtuaalitodellisuuden kveekarihartauteen ja säilyttänyt kontaktinsa Walesin Aberystwythin kveekarikokoukseen, johon hänen isänsä osallistuu.

Syksyllä laadittiin luettelo Turussa olevista yli 200 kuudella eri kielellä kirjoitetusta kveekarikirjasta toivossa saada ne vähitellen julkisesti lainattaviksi.

Pohjoinen

Pohjois-Suomessa toimii hartausryhmä, johon osallistuu sekä vuosikokouksen jäseniä että säännöllisesti kokouksiin osallistuvia ystäviä. Kokoontumisia järjestetään Kokkolassa, Oulussa ja Muhoksella. Kokkolassa kokoontutaan sunnuntaisin; Oulussa ja Muhoksella sopimuksen mukaan. Yhteisiä kokoontumisia pyritään järjestämään joka toinen kuukausi vuoroin Kokkolassa ja Oulun suunnalla.

Julia Ryberg ja Markku Hirn vierailivat Pohjoisen hartausryhmän luona Kokkolassa viikonlopun ajan kevättalvella maaliskuun vaihteessa. Vierailu oli osa EMES:n toimintaa ja sen tarkoituksena oli vahvistaa Pohjoisen ryhmän hengellistä perustaa. Viikonloppuun osallistuivat kaikki ryhmässä säännöllisesti kokoontuvat. Keskustelimme kokemuksistamme ja siitä, mikä pitää meitä kveekariyhteisössä. Maailman kokouksen teemoilta järjestetty ”Salt and Light” -verkkokurssi, johon ryhmämme kaksi jäsentä (James Haines ja Jaana Erkkilä) osallistui, herätti voimakkaita tunteita ja keskustelua. Kveekareiden maailmanlaajuinen perhe, johon kuuluu kolme eri hengellistä haaraa: liberaalit, evankeliset ja konservatiivit Ystävät, on haasteellinen kokonaisuus. Erityisesti suhtautuminen seksuaalivähemmistöihin jakaa kveekareita. Ryhmämme toivoi EMESin korostavan maailmankongressin yhteydessä seksuaalivähemmistöjen oikeuksia, mitkä eivät ole ihmisoikeuksien mukaisia monissa Afrikan maissa. Afrikan kveekarikirkot suhtautuvat tuomitsevasti seksuaalivähemmistöihin ja ryhmämme toivoi tämän arkaluonteisen asian esille nostamista, eikä suinkaan maton alle lakaisemista.

Kesällä järjestettiin kaksipäiväinen yhteinen tapaaminen Kokkolassa, jolloin hiljainen hartaus pidettiin illalla meren rannalla ja seuraavana päivänä Hiljaisessa huoneessa. Syksyllä veirailimme kaikki Muhoksella Jane Rosen ja Hannu Huuskon uudessa kodissa.

Pori

Porissa ei ole ollut hartauskokouksia.

Yhdistyksen kokoukset - SVK:n työhartauskokoukset

SVK:n vuoden ensimmäinen työhartauskokous ja Seuran kevätkokous pidettiin 31.3.2012 Helsingissä, osallistujia oli 13.

Toinen työhartauskokous, Seuran syyshartauskokous, pidettiin syystapaamisen yhteydessä 13.10.2012 Janakkalan Rantalahdessa. Läsnä oli 19 henkeä.

Kolmipäiväinen syystapahtuma oli Rantalahdessa 12.-14-10.2012. Osallistujia oli 19, mukana Mark Millington Britannian vuosikokouksen edustajana, Judith Roads EMES.stä sekä Anna Crumley-Effinger Philadelphiasta. Viimeksimainittu opasti meitä Quaker Quest -tilaisuuden järjestämiseen. Tämä teema jatkui mieleenpainivasti Jane Rosen johdattelulla Sharing our Faith -teemalla.

Kveekarikoti ja kirjasto

Kveekarikoti on ollut koko vuoden vuokrattuna, ja kirjasto edelleen erillisenä yksikkönä Settlementtyhdistys Kalliolan kirjaston yhteydessä. Kirjoista on saatavissa luettelo.

Suru-uutinen

Vuoden lopussa saimme tiedon ystävä Inkeri Sanilan kuolemasta 1.12.2012 Tampereella 95-vuotiaana.

Yhteydenpito

Uutiskirje ilmestyi kaksi kertaa Aino Vesasen toimittamana.

Verkkosivuja on kahdet: nbl.fi/suomen.kveekarit sekä kveekarit.org.

Kontaktit

Aino Vesanen on edelleen edustanut Suomen vuosikokousta European and Middle-East Section of Friends World Committee of Consultation (EMES) -elimessä. Kokous pidettiin Kenian maailmankongressin yhteydessä.

Maailmankongressiin Keniassa 17.-25.4.2012 osallistuivat Aino Vesasen lisäksi Matti ja Maija Mäkelä.

Kehitysyhteistyön palvelukeskuksen jäsenenä Suomen vuosikokous osallistui helsinkiläisten toimesta Maailma kylässä -festivaaliin Helsingissä toukokuun viimeisenä viikonloppuna.

Suomen Ekumeenisessä Neuvostossa edustajanamme on ollut Jaana Erkkilä.

Sakari Oksanen osallistui Britannian vuosikokoukseen Suomen kveekareiden edustajana. Ruotsissa vuosikokousedustajanamme kävi Thomas Lindblom.

Muu toiminta ja matkustus

Jaana Erkkilä sai päätökseen Equipping for Ministry -opintonsa Woodbrookessa. Terho Huusko on osallistunut Englannissa nuorille kveekareille järjestettyyn kesäleiriin. Samuli Huusko kävi nuorten kveekareiden Euroopan kokouksessa Wienissä.

Talous

Talous on pysynyt tasapainossa pääasiassa vuokratuottojen ansiosta.

HARTAUSKOKOUSTEN KUULUMISIA TAMMI-KESÄKUULTA 2013

HELSINKI: Hartauskokouksia on edelleen jatkettu joka sunnuntai, samoin on keskustelu- ja opintoryhmä kokoontunut aina kuukauden viimeisenä tiistaina. Kevään ajan on kulloinkin vastuuvuorossa oleva saanut valita teeman ja alustaa siitä. Olemme käsitelleet mm. omaa uskonpolkua, vieraita uskontoja (buddhalaisuus ja islam) sekä Eckhart Tollen ajatuksia.

Helsingin ryhmälle on ollut jokavuotinen voimanponnistus edustaa kveekareita **Maailma kylässä -tapahtumassa**. Niin nytkin toukokuun viimeisenä viikonloppuna. Vaikka meillä on kirjallisuutta esillä myytävänä, ei siitä kerry montaa kymppiä. Eikä hartauteen ole tullut joukoittain uutta väkeä. Mukana oleminen, yhteistyökumppanien ja "lähisukulaisten" tapaaminen sekä keskustelut heidän sekä festivaaliosallistujien kanssa tuntuvat kuitenkin antoisalta. Muutamat hartauteen tulijat ovat myöhemmin kertoneet tavanneensa kveekareita ensi kertaa kyseisessä tapahtumassa. Olemme vaihtaneet ajatuksia settlementtiyhdistyksen edustajien ja hiljaisuuden kappelin työntekijöiden kanssa. Usein seurakuntien tai muiden uskontokuntien edustajat pysähtyvät luoksemme, joko anonymisti tai suoraan reilusti esittäytyen. Loviisan rauhanfoorumikin taisi tulla tuolla uudestaan tietoisuuteemme. Ja varsinkin viime vuonna kiinnostivat Keniaan kehitystyötä tekevät järjestöt. Mitä tavallisiin festivaalivieraisiin tulee, on erittäin tärkeitä, mitä heille kerrotaan kveekareista ja miten heidän kysymyksiinsä suhtaudutaan. Usein tiedustellaan toimintaa eri puolilla Suomea. Muistan viimeksi kertoneeni Tampereen hartauskokoontumisista. Tuntuu myös siltä, että tämä tapahtuma kerää kaikenlaisia ajattelijoita mitteleämään voimiaan eri järjestöjen, puolueiden ja yhdistysten edustajien kanssa. Väkivallattomuudesta, rauhantyöstä, Jumalasta, uskosta, sakramenteista yms. muistan ainakin keskustellun. Usein saamme myös ohjeita siitä, miten asiat pitäisi hoitaa. Vaikka joutuukin useita tunteja peräjälkeen istumaan tai seisomaan paikallaan, ei aivovoimistelusta ole puutetta! - Maija Mäkelä

TAMPERE: Keväällä Tampereella oli toiminta välillä hiljaisempaa ja välillä vilkkaampaa. Hartaudessa kävi ystäviä kuitenkin tasaisesti, vaihdellen 5-10 henkilön välillä. Valtakunnallinen yhdistyksen kevätkokous pidettiin Tampereella 6.4. ja osallistujia oli mukana ympäri Suomea. Tamperelaisista oli taas mukava saada emännöidä/isännöidä kokousta ja jatkossakin vuosikokous voidaan pitää

Tampereella. Saamme näillä näkymillä pitää hyvät kokoontumistilamme Pyynikin seurakuntatalolla jatkossakin, tilaan suunnitteilla ollut muutosremontti kun ei toteudukaan.

Pohdimme syksyä silmällä pitäen mahdollista omaa lahjoituskohdetta. Tampereelta oli Suomen edustajana Britannian vuosikokouksessa Ari Kurlin, joka toisaalla kertoo matkastaan. Kesällä järjestämme mahdollisesti yhden tapaamisen, ehkäpä grillauksen merkeissä Pyynikin seurakuntatalon pihapiirissä.

" Kesäillan vaaleassa hiljaisuudessa voin kuulla linnun keveän laulun. Yön hiljaisuus saavuttaa jo linnunkin kodin, maa nukkuu hetken, vain minä valvon. Olen hetken yhtä yön kanssa ja nukahdan aamun kajoon".

Kaunista kesää kaikille toivottaa Leena Tampereen hartausryhmästä.

HARTAUSKOKOUKSET SUOMESSA SEKÄ TULEVIA TAPAHTUMIA/ MEETINGS FOR WORSHIP IN FINLAND & UPCOMING EVENTS

Huom! Tietoja saatetaan päivittää Uutiskirjeiden ilmestymisen välillä verkkosivuillamme <http://kveekarit.org/> !

The information might be updated between the Newsletters via our website: <http://kveekarit.org/>

Ystävien uskonnollisen seuran **SYYSKOKOUS** pidetään 5.-6.10.2013 vielä tuntemattomassa paikassa. Luvassa työhartauskokous sekä muuta ohjelmaa. Tarkemmat tiedot lähetetään erikseen ennen seuraavaa Uutiskirjettä, kunhan tarkentuvat.

AUTUMN MEETING of the Religious Society of Friends in Finland will take place 5.-6. October 2013 in a yet undefined place. The program will include Meeting for Worship for Business and other activities. More detailed information will be distributed separately from the Newsletter as soon as available.

LOVIISAN RAUHANFOORUMI 2.-6.8.2013

Lisää tietoa tapahtumasta löytyy internetsivulta <http://www.rauhanfoorumi.fi/>. Jos olet kiinnostunut osallistumaan tapahtumaan kveekariseurassa, mm. Uutiskirjeen sähköpostin (kveekari.uutiset [at] gmail.com) kautta saat yhteyden muihin lähtijöihin.

LOVIISA PEACE FORUM 2.-6. August 2013. More info about the event is available at the website <http://www.rauhanfoorumi.fi/loviisa-peace-forum> . If you're interested in participating in the event accompanied by other Friends, you can contact the others planning to participate via Newsletter- e-mail (kveekari.uutiset [at] gmail.com) .

HELSINKI:

Hartauskokous joka sunnuntai klo 11 Kepan kokoushuoneessa, Töölöntorinkadun ja Döbelninkadun kulmassa.

Yhteyshenkilö: Maija Mäkelä, puh. 050 6916236 tai Pirkko Lehto puh. 09 728 4565

Silent Meeting for Worship every sunday at 11am in the meeting room of Kepa, located in the street corner between Töölöntorinkatu and Döbelninkatu. Contact persons: Maija Mäkelä, tel. 050 6916236 and Pirkko Lehto tel. 09 728 4565

Opinto- ja keskusteluryhmä jatkuu syksyllä kuukauden viimeisenä keskiviikkona (huom. viikonpäivän vaihdos) klo 17.00 Kepan tiloissa syyskuusta alkaen. Luemme keskustelun pohjaksi teosta Damaris Parker-Rhodes: *The Way in is the Way out*.

Group for study and discussion will continue in the autumn every last wednesday of the month at 5pm, starting from September, in Kepa meeting room. As the basis for the discussions we will read *The Way in is the Way Out* by Damaris Parker-Rhodes.

Lauantaina 24.8. klo 14.00 kertoo **Selma Smyly**, o.s. Rikberg, eri uskonnoista englannin kielellä Kepan tiloissa.

Saturday 24th August at 2 pm **Selma Smyly**, née Rikberg, will talk about different religions in English at Kepa meeting room.

TURKU:

Hartauskokoukset alkavat kesätauon jälkeen taas syyskuussa, joka toinen sunnuntai klo 14 Heatherin kotona Turun sataman lähellä. Lisätiedot suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi: Heather Havishambling +358 40 876 9163 / heather.havishambling@facebook.com

Summer break: June - August. **Meetings for Worship** restart in September. Every other Sunday 2pm / klo 14. Held in Heather's home near Turku harbour. Take contact: +358 40 876 9163 / heather.havishambling@facebook.com in English, Swedish or Finnish.

Heatherilla on **kveekarikirjasto** ja kirjoja myytävänä. Lisätiedot valikoimista Heatherilta (ks. yllä).

Heather has a **Quaker library**, with books for sale - contact Heather for database info.

TAMPEREELLA hiljainen hartaus on kesätauolla vilkkaan kevään jälkeen, ja syksyn ensimmäinen hartaus on 7.9. Pyynikin seurakuntatalolla klo 14 alkaen. Siitä eteenpäin hartaudet ovat aina kuukauden 1. ja 3. lauantai klo 14- 15 ja

sen jälkeen kahvittelu. Osoite: Pyynikin seurakuntatalo, Kisakentänkatu 18.
Yhteyshenkilö Leena Lampela, lampelanleena[at]gmail.com , puh. 044-518 8267

At **TAMPERE** Meeting for Worship is having a summer break after a lively spring, and the first MfW the autumn will be held 7th September at Pyynikin seurakuntatalo, Kisakentänkatu 18. Contact person: Leena Lampela, lampelanleena[at]gmail.com , puh. 044-518 8267.

POHJOISEN YSTÄVÄT / NORTHERN FRIENDS

Säännölliset **hartauskokoukset** (vaihtelevasti Oulussa, Muhoksella ja Kokkolassa) alkavat taas syyskuun alussa. Kokkolassa kokoontuu hiljainen hartaus sunnuntaisin klo 16.30 1.9. lähtien. Muista kokouksista sovitaan lähiaikoina ja tiedotetaan erikseen.

Jos olet kiinnostunut tulemaan mukaan, ota yhteyttä Jaanaan (jaanaerkkilaja [ät] gmail.com) tai Janeen (jane.rose139 [ät] gmail.com).

Regular **Meetings for Worship** (changeably in Oulu, Muhos and Kokkola) will re-start in September. In Kokkola there is a MfW every sunday at 4.30 pm starting from 1st September. Other dates and places will be defined in the near future and info about them distributed separately.

Jaana Erkkilä (jaanaerkkilaja@gmail.com) and Jane Rose(jane.rose139@gmail.com) are the Friends to contact if you are thinking of joining us.

PORIN hartauskokous kokoontuu sopimuksen mukaan. Yhteyshenkilö Anna Peltokorpi, puh. 044 917 8323 ja sähköposti anna-leena[at]vierumaki.com

PORI Worship group will gather according to agreement. Contact person: Anna Peltokorpi, tel. 044 917 8323, e-mail anna-leena[at]vierumaki.com

TAMMISAARI: Ruotsin vuosikokoukseen kuuluva hartauskokous kokoontuu sopimuksen mukaan, yhteydenotot Rurik Rancken puh. 040 529 4242

TAMMISAARI Worship group, a member of the Swedish YM gathers according to agreement, contacts Rurik Rancken tel. 040 529 4242

ULKOMAAT/ ABROAD:

Open House -tapahtuma Ranskassa 16.-25.8.2013

Euroopan ja Lähi-idän nuoret Ystävät (EMEYF) kutsuvat eri ikäisiä kveekareita ja kveekarismista kiinnostuneet avoin yhteisö -tapahtumaan Congeniesin kveekaritalolle Ranskaan. Aamut alkavat hiljaisella hartaudella ja päivisin voi esimerkiksi retkeillä lähiseudulla ja viettää aikaa yhdessä toisten kanssa. Iltaisin kokoonnutaan yhteisökokoukseen ja epilogiin. Muuta ohjelmaa saa kuka tahansa järjestää! Majoitus on ilmaista, ruoasta maksetaan kulukorvaus. Lisää

tietoa (englanniksi): <http://emeyf.org/openhouse>

Open House -event in France 16.-25. August 2013.

European and Middle East Young Friends (EMEYF) warmly invite you to our Open House - Open Community event in Congenies Quaker house- Maison Quaker de Congénies.

For 10 days we will be hosting an open event for Quakers of all ages and who have been involved in Friends for any length including those who are new to Quakers.

Each morning will begin with a period of unprogrammed worship before spending our day on any number of (optional) activities available in the local region, including just relaxing together at the Quaker house. At the end of the day there will be a community meeting and an epilogue. Anyone is free to organize some interesting program! Accommodation is free, but a fee for the food will be collected to cover the costs. More info: <http://emeyf.org/openhouse>